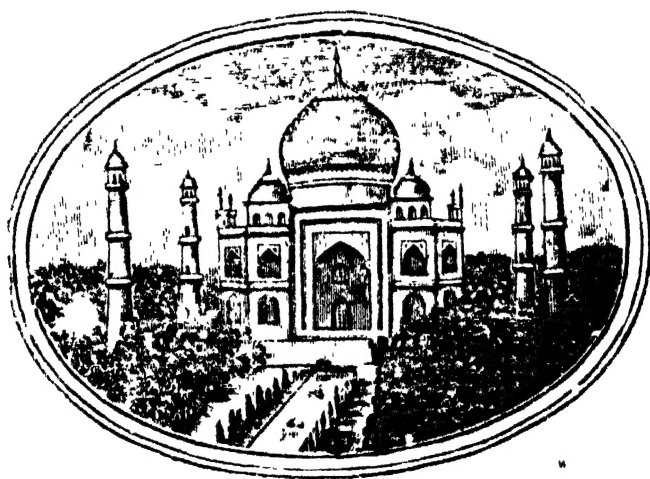

અસલી

મીસાદે અકબર.

૧૪૫૦૨

ન મીરજા બુકસેલર. ફાકલેન રોડ, મુંબઈ ૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીગણિત વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૫૦૨ કર્મીક

પુસ્તકનું નામ મીલાદે ૨૫૭૨

વિભાગ ૩૩૬૮ : ૩ ૩૬૮

અસલી

મીલાદે અકબર.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા

હુસેન મિરઝા-બુકસેલર.

ફાકલેન્ડ રોડ મુંબાઈ નં ૪

આવૃત્તિ ૧ લી સને ૧૯૨૯ પ્રથમ ૧૦૦૦

ધી મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોટીલાત્ર ગણપતરામિ છાપા.
પાનકોરનાકા અમદાવાદ.

કીં ૩ ૦-૮-૦

બહારે તેરી મુર્ગાને ચમન તેરે ચમન તેરા
ગુલોં મેં જુ હૈ તેરી રંગ તેરા બાંકપન તેરા.
જમીં તેરી ફલક તેરા મલક તેરે હેં હમ તેરે,
ગરબ જો કુછ બી હૈ દુનિયાંમેં સખ તુદે કુદન તેરા.
શહીદા ને મુહબ્બત એંડતે ફિરતે હેં મહશર મેં,
તેરી તલવાર કે કુસ્તે ન જુલેં બાંકપન તેરા.
મુઅત્તર હૈ ગુલિસ્તાં તેરી હી હી રંગતસે એ ગુલર,
જો ખુશખુ પાછ પુલોં ને તો ગુલોં ને દહન તેરા.
કહા કિસ શૈ કો તુને અપની કોઇ બી નહીં તેરી,
હસી કી યે અમાનત હૈ ન તન તેરા ન મન તેરા.
લદલ મેં સુંઘ કર ઇસ્કો ફિરતે કતસે કહતે હેં,
રિદાયે સર વરે આલમ હૈ કયા અકબર કદન તેરા.

ફઝલ વ આદાબ મહિફિલે

મૈલુદ શરીફ

રવાયત હૈ કિ બેહતરીન ઓર અફઝલ તરીકા યે હૈ કિ જો
મજલિસ મિન્નાદ શરીફ મુન આકિદ કરના ચાહે તો નિયત ખાલિસ
અક્લાહ કે વાસ્તે કરે ઓર કોઇ ખાત ખિન્નાદ શરઅ ન હોને પાવે

ઝોર મીલાદ પઢને વાણે કે લિયે જન્મદ બન્દ જેસે ચણતરા યા
ચોંકી રખના સુતત હે—અલ્લા તઆલાને ઇસ મહફિલે પાક કો બહુત
બુબુરગી વખશી હે ઝોર ઇસમેં મલાઇકા શરીફ હોતે હે ઝોર
તરફ ર કી રહમતેં અલ્લા જલ્લે શાનહુ નાઝિલ ફરમાતા હે ઇસમેં
ખુશ બુકા ઇસ્તેમાલ કરના ઝોર ખામોશ બા વખુ બેઠકર અદમ્ સે
ઝિકે શરીફકા સુન્ના ઝોર દરદ શરીફકા પઢના મુસ્તહિમ હે.

રખે સદ્લિમ અલ્લા રસુલુલ્લાહ,

મરહબા મરહબા રસુલુલ્લાહ.

(નઅત)

મજલિસે મિલાદ મેં મોમિન કો આના યાહિયે
દક્તરે નખવી મેં નામ અપના લિખાના યાહિયે.
આતે હેં ઇસ બન્મ મેં મદબુમે રખબુલ આલમીન,
ઇત્ર મલના યાહિયે ખુશખૂ લગાના યાહિયે,
જન્મ કૌસર કા પિલાતે હેં વહાં ફરૌ મલક.
વો નહીં તો સમ કો સર્જત હી પિલાના યાહિયે,
તૂર કી કન્દીલેં રોશન થીં શમેં મેરામ મેં.
આજ હમકો શમા કાફરી જલાના યાહિયે,
બન્મ યે મુશકત કુશા ઝોર કાબુલ હાજત હે
હર મુસીબત મેં તુમ્હેં મૌલદ પઢાના યાહિયે,
મોમિનો ઇરકે નખી મેં ખર્ચ કરકે માલો જર
બારા મેં જન્મત કે ઘર અપના બનાના યાહિયે
હીનકી આમદ હે યહાં જે હેં હખીમે કિશ્મિયા,

ફર્શ કી જી અપની આખોં કો પિછાના ચાહિયે.
 ગર હજૂરી શાહ કી મંજૂર હે એ દોરતો,
 વારતે પઢને કે અકબર કો ખુલાના ચાહિયે.

ફૂનઈલ દરૂદ શરીફ

એ આરકાને રસૂલ મકબૂલ સ્વસ્લાવસ્લા હો અલેહે વસલ્લમ
 જનોં આર આગાહ હો કિ જિકે પાક રસૂલે કરીમ મેં દરૂદ શરીફ
 જયાદા પઢના બકા સવાખ હે આર બહુત સી હદીસેં આર સહી
 રીવાયતેં ઇસ બારે મેં લિખી હેં—અસ્લાહ જલ્લે શાનદ હમ સખકો
 દરૂદ પઢને કો હુકમ ફર્માતા હે:—

કાલસ્લાહો ઇબ્રાહિમ વજીહ ઈન્નસ્લાહ વ મલાઇક તેહી યુસલ્લુનઃ
 અલ્લ-નબી યા અર્યો હલ્લલ્લનઃ આમનૂ સ્વલ્લૂ અલેહ વસલ્લિમૂ
 તસલીમા

યાની:—એ ઇમાન વાલો દરૂદ સલામ બેજો ઉપર નબી સલ્લ-
 લ્લાહો અલેહે વસલ્લમ કે કિ ઉન પર હમ બી દરૂદ બેજતે હેં આર
 હમારે ફરિરતે બી દરૂદ બેજતે હેં આર સલામ

રીવાયત હે—કિ એક મર્દ ખાલદ ત્રીન હજર દીનાર કો
 કર્જદાર થા આર તંગદસ્તી કે સખખ વો કર્જ અદા નહીં કરસકતા
 આ—કર્જ ખવાલ ને તંગ હોકર કાજીસે ફર્યાદ કી—કાજી ને કર્જદાર
 સે પૂછા કર્જદાર ને ઇમાન દારી કે સાથ કરજેકા ઇકરાર કિયા
 કાજીને ચાલીસ દિનકી મુદ્દત દી આર કહા ઇસ અરસેમેં કર્જ
 અદા કરદે—ઉસ ઇમાનદાર મુસલમાન ને અપને ઘર આકર દરૂદ

शरीर पढ़ना शुरू किया—अव्वल शय्य हमारे जनान मुहम्मददुर्रसु-
ल्लाह स्वल्हल्लाहो अल्लेह वसल्लम को ज्वाय में देखा कि आप
छर्शाद इरमाते हैं कि ये शय्य तू आदशाह के पास न और
उस्से तीन हज़र दीनार का नय्य वोह जेहार हुवा तो उसने ज्वाय
किया कि मेरे पास कोछ दलील नहीं किस तरह तीन हज़र दीनार
आदशाह से तलय कई—

दूसरी शय्य को फिर आपने जलवये नूतानी दिपलाया और ताकीद
कर्मोउ उसने शर्म की वजह से दुःख न कहा—तीसरी शय्य आं
हज़रत अल्लाहल्लाहो अल्लेह वसल्लम ने आदशाह के पास ने जाने
का समय दरयाइत किया उसने हस्त अस्ता अर्ज किया या रसूलल्लाह
मेरे तसदीक कलाम की क्या दलील है—छर्शाद इमाया कि आदशाह
से कहना कि आद नमाज इज़र जे पांय हज़र मर्तया इइ शरीर
पढ़ करता है वोह सय्य तेरा मकभूत होता है इस बात को सिवाये
हकतआला के कोछ नहीं जनता है मर्द स्वायह ने आदशाह के
पास जकर हाज ज्वाय का ज्वाय किया आदशाह सुनकर अहुत
शाह हुवा और तीन हज़र दीनार उसी वक्त उसको दिये वो आद-
शाह से इयसत होकर काछ के पास आया और कर्ज वाले के
दीनार दिये और ज्वाय का हाल सुनाया—काछ ने कहा सुनहान
अल्लाह कि उसके रसूल मकभुल हामी हों हम उससे तालिमे
दीनार हों—में हरगिज न लूंगा—तुम्हारा कर्ज अपने पास से
दूंगा—अलगरज काछने ऐसा ही किया उस वक्त कर्ज ज्वाह ने
सुना काछ से कहा कि ये बी तीन हज़र दीनार उसही को देदीजे
मेने बी अपना कर्ज मुआइ किया—सुनहान अल्लाह क्या इइ
शरीर की अर्कत है कि उसके समय से जमाय मुआरिक नजर आवै.

રમે સદિલમ અલા રસુલુલ્લાહ,
મરહુયા મરહુયા રસુલુલ્લાહ.

(કસીદા)

નામે અહમદ પે લાખ ખાર દરદ,
એ અદદ ઓર એ શુમાર દરદ,
હમકો પઢના ખુદા નસીખ કરે.
દમ બદમ ઓર ખાર ખાર દરદ,
મોમિનો આપ પર પડે જાઓ.
ખા અદખ ઓર ખા વિકાર દરદ,
જાયે મરહમ હે દિલ ફિગારો કો.
રાહતે જાન બેકરાર દરદ,
નિજઅ મેં ગાર મેં કયામત મેં.
હર જગહ ચારો ગમ શુસાર દરદ,

ખ્યાન ખલકત નૂરે મુહમ્મદી

સ્વલ્લ લાહો અલૈહ વસલ્લમ

રીવાયત હે:—કિ શેખ અબ્દુલ હક દેહલવી ને લિખા હે કિ
(અબ્દલો મા ખલ: કલ્લાહો નૂરી) હદીસ સહી હે યાની સખ સે
પહિલે જો ચીજ અલ્લાહ તઆલાને પેદા કી વો મેરા નૂર થા.

કસીદા

પહિલે પેદા ખુદાને ઉતકો કિયા,
સખ સે આલા ખુદા ન ઉતકો કિયા.

ખદક ઉનસે નહીં કોઈ અવ્વલ,
અવ્વલોંસે બી હેં વોહી અવ્વલ.
કુલ જમાના હે મુસ્તફા કે બાદ,
સખસે અફજલ હેં વો ખુદા કે બાદ.
કુછ ખુદા કે સિવા ન થા મોખુદ,
તખ સે હે તુરે મુસ્તફા મોખુદ.

રીવાયત હે—કિ એક દિન જનાબે રસુલ મકબુલ સવલ્લાલાહે।
અલેફ વસલ્લમ ને જિખલ સે પુછા કિ તુમ્હારી ઉમ્મ કિતની હે
અર્જ કી યા રસુલુલ્લાહ ખુદાયે અલીમ દાનાયે હાલ હે મગર ધસ
કદર જનતા હું કિ એક સિતારા તુરાની જો કછ લાખ બરસ કે
બાદ નિકલતા હે મુઝકો વો સિતારા કછ સો બાર નજર આયા
આપને ફર્માયા કિ અખ બી વો સિતારા નજર આતા હે યા નહી
અર્જ કિયા કિ બાદ જહુર જતે બા બકાત ફિર કબી નહીં દેખા
ધર્શાદ હુઆ કિ વો તુર મુહમ્મદી થા તમામી મખલુકાતસે પહિલે
ઉસીકા જહુર થા.

કસીદા

રંગ લાઇ હે જહાં મેં મુસ્તફાઇ આપકી,
ફિર ગઇ સારી ખુદાઇમેં દુદાઇ આપકી.
આગે આગે આપ પીછે હમ ગુનહગારોં કી સફ,
લે ચલી જન્નતમેં હમકો પેશવાઇ આપકી
થી મેરી કિસમત કહાં પાતા મુહમ્મદ સા નખી,
એ ખુદા કુર્બાન યે હે કિઝિયાઇ આપકી.
આંખેં કયા રોશન હુઇ આલમ મુનવ્વર હો ગયા,
આશકોં અફલાહ ને સુરત દિખાઇ આપકી.

એ શહે આલમ મદીને મેં હમેં જુવવાયે,

સલતનત સે બઢે હે હમકો ગદાઇ આપકી.

જખ અલ્લાહ તઆલા કે અપની ખુદાઇ જાહિર કરના મંજુર હુઘ સખ સે પહિલે તુર મુહમ્મદી પેદા કિયા પસ વો તુર મુજારિક મિસ્લે સિવુન કે બલદ હોકર અમકા ઓર અલ્લાહ પાક કે હજર બરસ તક સિજદા કિયા ઓર અન્નહમદે લિસ્લાહ પઢતા રહા હક તઆલા ને ફર્માયાં કિ ઇસી વાસ્તે હમને તુમકો પેદા કિયા ઓર તુમહારા નામ મુહમ્મદ રકખા છખિતદા ખત્તકત કી કર્ગા તુમસે ઓર ખાતમ પેગમ્બરોંકા કર્ગા તુમ પર તુમહારે બાદ કયામત તક કોઇ નખી ન હોગા અલગરખ વો નિયામતે કુરરા હજરત આદમ અસેલ-કો મિલી યાતી વો તુર મુહમ્મદી હજરત આદમ કી પેશાની મેં જલવા અફરોજ હુઆ પહિલે નજર આદમ અંતેદસલામ કી અર્શ પર પડી દેખા કિ લિખા હુઆ હે (લા છલાહ ઇલિલ્લાહ મુહમ્મદુ-સુલુલાહ) અર્જ કિયા કી ચારખ ચેહ કોન હે કિ નામે મુજારક ઉરકા તુને અપને નામ કે પાસ લિખા હે ફરમાયા યે ખાતિમુન્ન-ખીઇન ખાસ પેગમ્બર હે મેરે પેગમ્બરોં મેં ઓર જિતની તેરી ઓલાહ હોગી સખકા યે સદ્દાર હે ઓર નામ ઇરકા આસમાન પર અહમદ હે ઓર જમીન પર મુહમ્મદ હોગા અગર યે ન હોતા તો મેં જમીન આસમાન કે પેદા ન કરતા એ આદમ તુમકો બી ઇસ કે ઉફેલ સે પેદા કીયા હે.

રખ્ખે સલ્લિમ અલા રસુલુલ્લાહ,

મરદખા મરદખા રસુલુલ્લાહ.

નકલ હે.—કિ જખ અલ્લાહ તઆલાને ખીખી હવાકો પેદા કીયા આદમ સોતે થે જખ સોકર ઉકે દેખા કિ એક ઓરન ખુખ

સુરત પાસ બેઠી હે ખુશ હુયે ઓર કહા તુ કોન હે હજરત હવ્વાને શર્મસે કુચ્છ જવાબ ન દીયા હકતઆલાને ફર્માયા યે મેરી બંદી હે ઓર નામ ઇસ્કા હવ્વા હે તુમહારી શાદીકે વાસ્તે હમને તુમહારા બેઠા પેદા કીયા હે ઉસ વકત હજરત આદમને હવ્વાકો હાથ લગાનેકા ઇરાદા કીયા હુકમ આયા કિ અગ્ની હાથ મત લગાના જખ તક મહર અદા ન કર દો આદમને અર્જ કીયા ખુદાખન્દ મહર ઇસ્કા કયા હે ફર્માયા હમારે હખીમ મુકમલરસુલતાવ પર દસ મત-બા દરદ ભેગે જખ આદમ દરદ શરીફ પઠ સુકે ફરિશતે ગવાહ હુયે ઓર નિકાહ હજરત આદમકા ખીળી હવ્વાસે મુનઅકિદ હુઆ ફિર હજરત આદમ ઓર હવ્વા બદિસ્તમેં ખુશ રહને લગે.

એ ખુદા હમ બદમ દરદો સલામ

અપને પ્યારે નખી પે ભેજ મુદામ

જખ હજરત આદમ ઓર હવ્વાકો જન્નતમેં રહનેકા હુકમ હુઆ તો અલાહતઆલાને ઓક દરખ્તકે પાસ બેઠી સુમાનિઅત ફર્માઇ ઇબલીસકો હસદ હુઆ ઓર તારફ ર કે વસવસે દેને લગા જખ ઉસ્કે બહકાનેસે ગેહુકા દાના ખાયા છતાખ ઇલાહીમેં મુઅતિલા હુયે હુદુસયે બદિસ્તી છીન ત્રિયા ઉસ વકત આદમ અત્રેહ સલામ શર્મસે ભાગને લગે ચર કે બાલ ઉન્નાવકે દરખ્તમેં ઉલ્લઝ ગયે હુકમ હુઆ કિ એ આદમ મુઝસે ભાગના હે અર્જ કીયા પર્વરદિ-ગાર મેરે મેં તુઝસે ભાગકર કહાં બહિંગા મગર તુઝસે શર્માના હું અબ મેરી ખતા મુઆફ કર હુકમ હુઆ જન્નતસે નિકાલ દો કિ ના ફર્માન હે ફિર હજરત આદમને બહુન આગિજી કી ખતા માફ ન ન હુઇ ઓર બતિશતસે નિકાલ કર જમીન પર ભેજ દીયા ત્તીન સો બરસ તક સર ઝુકાકર રોયા કિયા ફિર હજરત આદમને અર્જ

ક્રિયા કિ ચારખ વણ્ણેલ મુહમ્મદુર્રસૂલલાહ સદ્દક્તાહો અલેહ-
વસલ્લમ કે મેરી ખતા બખ્શ દે કર્મીયા અલ્લાહતઆલાને એ આદમ-
તૂને મુહમ્મદ કે કયો કર પહિચાના કિ અબ તક નહીં પેદા કિયા
મેને ઉરકો અર્જ કિયા કિ યા ઇલાહી મેરે જિરમ મેં જખ રહ-
ગલી ગધ મેને સર અપના ઉઠાયા અર્શ કે પાયોં પર લિખ્યા થા
લા ઇલાહા ઇલ્લાલાહા મુહમ્મદુર્રસૂલલાહ—ઉસ વક્ત જન લિયા
મેને કિ તૂને અપને નામકે સાથ ઉસીકા નામ મિલાયા હે હુકમ
હુઆ કિ એ આદમ હમને તુમકો બખ્શા ઓર ખતા તેરી માફ કરી
ઓર તેરી ઓલાદસે જો કોઈ મુહમ્મદ રસૂલલાહકા વસીલા પકડેગા
હમ ઉસકી ખતા મુઆફ કરેંગે

શૌર

આદમ છી ખતા બખ્શી ગધ દમ મેં દમ આયા
જિસ વક્ત લિયા પેશે ખુદા નામે મુહમ્મદ
હરચીજ મેં હે જલવા નુમા નૂરે એહમદી
નૂરે ખુદા હે નામે ખુદા નૂરે એહમદી

બયાન પેદાયશ રસૂલ મકબૂલ

સ્વલ્લલ્લાહો અલૈહ વસલ્લમ

રીવાયત હે:—કિ જખ હજરત આદમ અલેહ—સલામકા કસૂર
માફ હુઆ તો પેદાયશ કા સિલસિલા જરૂરી હુઆ આદત ઇલાહી
ઇસ તરફ હુકમ કિ હવ્વા કે શિકમ મુખારિક સે હર બાર એક બેટા
ઓર એક બેટી સાથ પેદા હોતા રહે લેકિન જખ શીસ પેદા હુયે
તો વાહ અકેલે પેદા હુયે ઇસ લિયે કિ ગરત ખુદાવન્દીને ઇતની

શિરાકત બી ગવારા ન ફર્માઇ દુસરે યેહ કિ હજૂર સ્વલ્લલ્લાહો અલ્લો
 વસલ્લમ કે સાયા ન થા રીવાયત હે હજરત આદમ અલહ સલામ
 સે નૂર મુહમ્મદી કે લિયે કિ જો ઉનકી પુરતમેં થા અહદ લિય
 ગયા થા કિ ઉસકી તાજીમ ઓર તોશીર કરતે રહે ઓર પાક ઓર
 તોમેં મુનતકિલ કરેં હજરત આદમ ને ઇકરાર કિયા ઓર ફરિશ્તે
 ગવાહ હુયે જમ આદમ અલહ સલામ કી વકતકા જમાના કરીજ
 આયા તો ઉ-હોં ને અપને બેટે શીસ અલેહ સલામ કે વસીયત કી
 કિ જો પુમ્હારી પુરતમેં નૂર હે ઇસકી હિકાજત જરૂર હે ઇસ્ક
 તાજીમમેં કસૂર ન હો અહામ તેયા વ તાહિરા મેં યે નૂરે પાક
 તફવીજ કિયા જયે-ચુનાયે વહ નૂરે મુઆરિક નેક મદોં ઓર નેક
 ઓરતોમેં નકલ હોતા રહા—આદમસે શીસ ઓર ઇદરીસ ઓર
 નૂહ ઓર ઇબ્રાહીમ ઓર ઇસમાઇલકો મુમતાજ ફર્માતા હુઆ
 અબ્દુલ મુત્તલિખ ફિર ઉનસે અબ્દુલ્લા મેં આયા--જિસ પુરત મેં યે
 નૂર મુહમ્મદી આતાથા એક નયા જલવા દિખાતાથા યાની આદમ અલેહ
 સલામ કી ખતા ઇસી નૂરે પાક કી બરકત સે માફ હુમ-હજરત
 શીસ કે જીરમ મેં મુશક કી ખુશખૂ ઇસી નૂર કે સખખ સે આમ-
 હજરત નૂહ કી કિરતી ઇસી ને તિરાઇ અલ્લાહ પાક ને ઇબ્રાહીમ
 પર આગ કે ગુલજર ઇસી નૂર કી મુહબ્બત સે ખતાયા-ઇસમાઇલ
 કી જગહ જન્નત સે દુખ્યા ઇસી નૂર કી બહોલત આયા-અબ્દુલ
 મુત્તલિખ કી દુખ્યા ને ઇસી નૂર કી બહોલત કબુલિયત કે દરજે પાયે
 હજરત અબ્દુલ્લાહ કે દેખકર તમામ ખુત મુંહ કે બલ ગિરતે યે
 ઓર પુકારતે યે કિ એ અબ્દુલ્લાહ હમારે કરીખ ન આના કયોંકિ
 હમારે મિટાને વાલે કા નૂર પુજ મેં ચમક રહા હે વો યેહી નૂર
 થા ઓર અબ્દુલ્લાહ જો હર શજર હજર સે સલામ કી આવાજ
 સુનતે યે વો ઇસી નૂર કા સખખ થા

(કસીદહ)

નૈરંગિયાં અજળ થીં મુદમ્મદ કે તુર કી,

હરમ નહ અદા થી કરમ કે જહુર કી.

આંખોં મેં રોશની હે મુદમ્મદ કે તુર કી,

ખિજલી ચમકે રહી હૈ નિગાહોં મેં તુર કી.

હર ગુલ હે જલવાગાર મુદમ્મદકે તુર કી,

ખુલ ખુલ ચહકે રહા હે સનામેં હજુર કી.

ગુલોં મેં ઇત ખેજ હે ખુશખ હજુર કી,

નૈરંગિયાં હેં ગુલ મેં મુદમ્મદ કે તુર કી.

હમ આસિયોં કો ખજા ગઘ પાક કરે ગઘ.

મૌજ આગઘ જો રહમતે રખે ગજુર કી,

ખુલ કહ રહે થે વકત હસાકત કો આગયા.

આમદ હે અજ તો શાફ થે ચામુચશર કી,

અકબર ખુદા કે ફજલ સે જન્નત કો સાથ સાથ.

પઢતા હુઆ ચલુંગા મેં નાતેં હજુર કી,

સ્વાયત હે—કિ હજરત અબ્દુલ્લાહ ખારદ ભાઇ થે ઓર હુરનો જમાલ મેં મશહુર નજવીક વ હુર થે લેકિન હજરત અબ્દુલ્લાહ ઉત સય મેં મુમતાઝ ઓર ચકતાયે જમાના થે તમામ બલાહો અમસાર મેં ઉતકે હુરનો જમાલ કો ચરચા ઓર સુરત વ સીરત કી ધૂમ થી તમાત અહલે અરબ ઉતકી મુહબ્બત કો હમ બરતે થે ઓર ખાદૈન ભી સય ખેરોં સે જમાલ હજરત અબ્દુલ્લાહ હી કો આહતે થે—જિસ વકત અબ્દુલ્લા મકક કે ખાનરોં મેં ગુજરતે થે તમામ ઓરતોં શહર કી જો હસીના ઓર જમાલા થીં વો સય

હજરત અબ્દુલ્લા પર જનો માલ સે દિદા હોતી થી ઓર હર એકે
 ઉનસે નિકાહ કી આજુ રખતી થી—જય હજરત મુતલિય કો
 યે ખાત માલુમ હુઇ તો હમાતન ઉસકે નિકાહ કી ફિક મેં
 મસરફ હો ગયે—ઓર જ્યાદા જુસ્તજુ થી કિ જો લડકી કુરેશ
 કે હસજ નસજ સુરત સીરત મેં ખુશ તર હો વો ઉનકે નિકાહ મેં
 લાઇ જાવે યુનાંચે વોહખજહરી કી લડકી ખીખી આમના ખાતુન
 સુરત વ સીરત મેં લાસાની ઓર આસાર સઆદત નુરાની ઉનકે
 અહરેસે અયાં થે અબ્દુલ મુતલિય ને હજરત અબ્દુલ્લા કે નિકાહ
 કા પેગામ બાજ અહખાય કે વહખ જહરી કે ઘર બેગ્લ વો બહુત
 ખુશ હુયે ઓર મંજુર કિયા અય મહર વગેરા કી શરતેં બાહમ
 ખુશી ર તરફેન ને મંજુર કી ગરજ યે રિશતા તરફેનસે પસન્દ હુઆ
 અબ્દુલ મુતલિય ને વકત મકરરેહ પર દોસ્ત અહખાયકો જમા
 કિયા ઓર ખીખી આમના ખાતુન કો ખ્યાલ કર ઘર લાયે પહિલે
 એક ચાંદ રોશન થા અકો ઘર મેં દો ચાંદ રોશન હોગયે લિખા હે
 કિ અબ્દુલ્લા કે માં બાપ કબી અપને બેટે કી સુરત દેખતે થે ઓર
 કબી અપની બહુ દો દેખકર અલ્લા તઆલા કા શુક બજા લાતે થે
 કિ ખુદાને જેસા બેટા અતા કિયા વૈસી બહુ બી ધનાયત કી.

રવાયત હે કિ જસ દિન વો નુર મુહમ્મદી હજરત આમના
 ખાતુન કો ધનાયત હુઆ બારહવીં જમાદી ઉલ આખિર શબે જુમા
 થી ઉસ શબ કો જો નુરે મુહમ્મદી ને શર્ફ, ઓર જુજુરગી બખ્શી
 વો બે ધન્નિહાહે અલ્લાહ પાકને તરફ તરફ કી ખેરોબર કત અહલે
 આલમ પર નાજલ ફમોઇ કિ શબે કદ્ર સે ઇસ શબકો બહતર સલ્વો
 ઇસ રાત કો જન્નત કે મુહતમિમ કો હુકમ હુઆ કિ તમામ જન્તોં
 કે દરવાજે ખોલ દે કિ હમારા હખીય માં કે શિકમ મુખારિક મેં

આયા હે ઓર આલમ મલકુત વ જખરત મેં યે હુકમ સુનાયા ગયા
કિ તમામ મુકદ્દસ મકામોં કો મુઅત્તર કરો ચારોં તરફ નુર કી શમેં
રોશન હોં સારા જહાન ખુશખુ સે મહક જાયે આશોં કુરસી યે ખુશ
ખબરી સુન કર મારે ખુશી કે ખુમને લગે ઓર ફરિશ્તોં મેં મુઆ-
રિકખાદ હોને લગી.

કસીદહ

મુખારિક હો કિ પેદા શાનવાલા હોને વાલા હે
કિ જસકે નુર સે ધર ધર ઉજલા હોને વાલા હે
ખજેગા શશ જિહ્વત મેં દીન ઓર ઇસલામકા ડંકા
મુહમ્મદકા જહામેં ખોલ ખાલા હોને વાલા હે
મિટેગી ખુતબરસ્તી તખ્ત ઉલટેંગે શયાતીં કે
ખુતોં કે મુલક મેં અલ્લાહ વાલા હોનેવાલા હે
ખુલેંગે ખલક પર જો દો નવાલે હક કે દર્વાજે
કિ કુફ્ર ઇસલામ કે મુલક કા નિવાલા હોનેવાલા હે
ઘટાયેં રહમતોં કી શુલશને આલમ મેં જાયેંગી
કિ પેદા કાલી કાલી જુલ્ફવાલા હોનેવાલા હે
અરબ મેં ચાંદ નિકલેગા જહાં મેં રોશની હોગી
અંધેરે મેં રિસાલત સે ઉજલા હોને વાલા હે
ન ડાલેં કુમરિયાં કયોં ગરદનોંમેં તોક ઉલ્કત કે
કિ પેદા ઇસ અમનમેં સર્વ ખાલા હોને વાલા હે
પિલાયેગા જો ભર ભર સાગરે તોહીદ મરતોં કો
વો સાકિયે શરામેં હક તઆલા હોને વાલા હે
શરામેં હરક અહ દ પી યહાં દિલ ખોલકર અકબર
વહાં બી નજ કોસર કા ખાલા હોને વાલા હે

ਪਸ ਘੋਲ ਉਠੇ ਆਮਨਾ ਆਤੂਨ ਦੇ ਫਮਲ ਦੀ ਘਰਰ ਸੁਨਕਰ
 ਤਮਾਮ ਘੋਪਾਧੇ ਕੁਰੇਸ਼ ਦੇ ਅਰਘੀ ਯੁਵਾਨ ਮੇਂ ਯਹੀ ਕੁਸਾਫਤ ਦੇ ਸਾਥ
 ਘੋਰ ਘੋਧੇ ਹੋਘਥੇ ਤਜ਼ਤ ਆਦਸ਼ਾਹੋਂਕੇ ਘੋਰ ਗਿਰ ਪਏ ਘੁਨ ਮੁੰਕ ਦੇ
 ਅਲ ਉਥੇ ਘੋਰ ਅਸਾਰਤ ਦੀ ਮਸ਼ਰਿਕ ਘੋਰ ਮਸ਼ਰਿਘ ਦੇ ਵਡਸ਼ੀ ਜਨ-
 ਵਰੇਂ ਅਰੰਫ ਘੋਰ ਪਰੰਫ ਨੇ ਫਧਾਧ ਜਨਵਰੇਂ ਕੋ ਘੋਰ ਅਸਾਰਤ ਦੀ
 ਜਿਨ੍ਹਨੇਂ ਆਪਕੇ ਜਮਾਨੇ ਪੇਦਾਧਸ਼ ਦੇ ਗਰੀਘ ਹੋਨੇ ਦੀ ਘੋਰ ਆਪਕੀ
 ਮਾਂਕੋ ਘਵਾਘਮੇਂ ਘੁਸ਼ ਅਘਰੀ ਦੀ ਗਧ ਕਿ ਕੋਧ ਉਨਸੇਂ ਕਦਤਾ ਥਾ ਕਿ
 ਤੇਰੇ ਪੇਟਮੇਂ ਸਦੀਰ ਤਮਾਮ ਆਲਮਕਾ ਘੋਰ ਘੇਫਤਰ ਹੇਂ ਸਾਰੀ ਅਲਕਤ
 ਸੇ ਘੋਰ ਜਘ ਧੇ ਪੇਦਾ ਹੋ ਤੋ ਨਾਮ ਧਨਕਾ ਸੁਫਮਮਫ ਸਵਲਵਲਾਹੋ
 ਅਲੇਫ ਵਸਵਲਮ ਰਘਨਾ ਈਸਲਿਧੇ ਕਿ ਅਨਘਮ ਨੇਕ ਹੇ—ਫਿਰ ਫੁਕਮ
 ਫੁਆ ਜਿਘੀਵ ਕੋ ਕਿ ਫਿਰਿਸ਼ੇਂ ਦੀ ਜਮਾਘਤ ਦੇ ਸਾਥ ਐਕ ਅਲਮ
 ਸਘਜ਼ ਸੁਫਮਮਫੀ ਸਵਲਵਲਾਹੋ ਅਲੇਫ ਅਸਵਲਮ ਲੇਕਰ ਫੁਨਿਧਾਮੇਂ ਜਘੋ
 ਘੋਰ ਧਸ ਅਮਲਕੋ ਕਾਘੇਫੀ ਫਤ ਪਰ ਅਧਾ ਕਰੋ ਕਿ ਆਯਕੀ ਰਾਤ
 ਨੂਰ ਸੁਫਮਮਫੀਸੇ ਫਜ਼ਰਤ ਆਮਨਾ ਮੁਸ਼ਰਿਫ਼ ਫੁਧ ਹੇਂ—ਘੋਰ ਐ ਅਫਲੇ
 ਜਮੀਨ ਘੁਸ਼ ਹੋ ਘੋਰ ਫ਼ਧ ਕਰੋ ਕਿ ਫੋਨੇਂ ਜਫ਼ਾਨ ਦੇ ਸਦੀਰ ਫਘੀਘ
 ਅਫ਼ਾ ਸੁਫਮਮਫੁਰ੍ਹਸ਼ਵਲਾਫ਼ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲਾਧੇ ਹੇਂ.

ਪਫੋ ਫੜਫ ਪਫੋ ਆਸ਼ਿਕੋ ਫੜਫ ਪਫੋ

ਫੜਫ ਸੇ ਕਲੀ ਗਾਫ਼ਿਲ ਨ ਹੋ ਫੜਫ ਪਫੋ

ਲਿਘਘਾ ਹੇ ਕਿ ਫਜ਼ਰਤ ਆਮਨਾ ਆਤੂਨ ਦੇ ਫਮਲਾ ਹੋਨੇਸੇ
 ਪਫਿਲੇ ਅਫਲੇ ਕੁਰੇਸ਼ ਘੁਰਕ ਸਾਲੀ ਦੇ ਸਘਘ ਕਫਤ ਦੀ ਮੁਸ਼ੀਘਤ ਮੇਂ
 ਮੁਘਤਿਲਾ ਥੇ—ਤਮਾਮ ਫਰਜ਼ਤ ਸਘ ਘਧੇ ਥੇ ਸਘਜ਼ਫ਼ ਤਕ ਜਮੀਨ
 ਪਰ ਨ ਫਿਘਾਧ ਹੇਤਾ ਥਾ ਸਘ ਆਫਮੀ ਘੋਰ ਜਨਵਰ ਫੁਘਧੇ ਹੋ ਘਧੇ
 ਥੇ ਘੋਰ ਅਫੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਥੀ ਜਿਸ ਵਕਤ ਫਜ਼ਰਤ ਵਾਲਫਫ ਦੇ ਸ਼ਿਕਮ
 ਮੇਂ ਰੋਨਕ ਅਘਸ਼ ਫੁਧੇ ਤੋ ਅਫਲਾ ਤਆਲਾਨੇ ਘੂਘ ਪਾਨੀ ਅਸੀਘਾ

તમામ ખુબે દરખત સર સખજ હો ગયે ઓર હર કિસ્મકે ખનાજકી
ફરલ નિહાયત ઉમદા હુધ જનવર સખ મોટે તાજે હો ગયે મવેશી
દુધ કસરત સે દેને લગે તમામ અદલે અરખ કો નિહાયત ચેન
ઓર આરામ મિકા ગરજ કિ ઉસ વકત અજબ બહાર થી

કસીદા

આમદે મુસ્તફા સે હે પુલાં ફલા ચમન ચમન

આધ બહાર હર તરફ ખિલને લગા ચમન ચમન
શાદી હે હર મુકામ મેં નખલ હેં સખ ક્યામ મેં

કલિયાં હેં સલામ મેં સર હે ઝુકતા ચમન ચમન

કલિયાં તમામ ખિલ ગઇં શાખેં ખુખીશી મિકા ગઇં

ખુલ ખુલેં યુલસે મિલ ગઇં હંસને લગા ચમન ચમન

ઝુમતા હે શજર શજર તાગ હુઆ હે પુલ પુલ

સખજ હુધ રવિશ રવીશ રંગસે લરા ચમન ચમન

ઠંડી હવાએં આતી હેં કલિયાં બી મુસકુરાતી હેં

ખુલ ખુલેં ચહચહાતી હેં સદ્લે અલા ચમન ચમન

સખજે સે બસતો બસગઇં ખુશકી તરસ તરસ ગઇં

આકે બરસ બરસ ગઇં કાલી ઘટા ચમન ચમન

નઅત મેં કીલો કાલ હો મદદતે બુલ જલાલ હો

અકબરે ખુશ મિકાલ હો નગમા સરા ચમન ચમન

રીવાયત

હજરત ખીખી આમના ફર્માતી હેં કિ હમલ કે શુર છે મહીને
તક મુઝે કોઇ અલામત—અલામાતે હમલ સે બહિર નહીં હુધ-બે
અમુમન ઓરતોંકો ઇસ હાલત મેં ગિરાની યા આર માલૂમ હુઆ
કરતા હે—અલકિ જિસ કદર વિલાહત કા જમાના કરીય આતા

જતા થા આસાર સર ન ફરત બહતે જાતે થે—ઓર સખ સે
જ્યાદા મેરી ઇજજતો તોડીર થે હુધ કિ હર મહીને મેં એક એક
ચેમખર આતે થે ઓર મુઝે ખુશ ખખરી સુનાતે થે ઓર કહતે
થે કિ એ આમના તુમહારે શિકમ મુખારિક મેં વોહ સાહિબે
ઇજજતો તાજમ હે જો સારે આલમકા યુજુર્મ હે

પઠો દરદ પઠો આશિકો દરદ પઠો

દરદ સે કબી ગાફિલ ન હો દરદ પઠો

રિવાયત હે:—કે જખ ચાંદ કે હિસાબસે નૌ મહીને પૂરે હુયે
ઓર આપકી પેદાશ કા વકત કરીખ આયા તો આપકી વાલેદહ
કે પાસ બહોતસી ઓરતોંકે સાથ હઝરત ખીખી આસિયા ઓર
હઝરત મયમ અલેહીરસલામ કુદસ સે હાઝિર હુધં ઓર બહોતસી
જન્નતકી હુરેં ઉનકે સાથ થીં. આપકી વાલેદહ ફર્માતી હેં કે
ઉનસે મેરા સારા ધગ બર ગયા ઓર વોહ સખ થે કહતીથીં કે
અલ્લાહ તઆલાને આપકી ખિદમતકે લિયે હમેં બેખ હય આપકી
વાલેદહ ફર્માતી હેં કે ઉસ વકત મુઝે ખ્યાસ માલુમ હુધ ઉસી વકત
એક નૂરાની ફરિશતા મેરે પાસ આયા ઉસકે હાથમેં એક
શર્ખતકા ગિલાસ ભરા હુઆ થા, જો દૂધસે ઝયાદહ સફેદ
ઓર શહદસે ઝયાદહ મીઠા ઓર ખગ્ગસે ઝયાદહ ઠંડા ઓર ઉસ
મેં યુલાખસે જ્યાદા ખુશખુ આરહી થી મેરે હાથમેં દિયા ઓર
કહા ઇસે પીલો—થે જન્નતસે તુમહારે વારતે શર્ખત આયા હે મેને
પી લિયા ફિર કહા ઓર પિઓ મેને ઓર પીયા ઉસ વકત
તિરનગી રફા હુધ ઓર સકુન હુઆ ફિર ઉસ ફરશ્તેને થે ઇલતિબકી.

ઇજહાર યા સૈયદિલ મુરસલીન

ઇજહાર યા સૈયદિલ આલમીન

ઇજહાર યા ખાતમન ખી થીન

મુસદ્દસ

નિદા થી કિ સર્કાર તથરીફ લાઓ
 શહિંશાહે અખરાર તથરીફ લાઓ
 રસૂલોં કે સર્કાર તથરીફ લાઓ
 દો આલમકે મુખતાર તથરીફ લાઓ
 જમીંકો બી ઇજગત હો અર્શે ઉલાકી
 દિખા જાઓ બન્દોકો સૂરત ખુદાકી
 ખડે ચે મલક વોહી તકઝીફ અબ હો
 કિ ખુશ જિરસે રહે રસૂલે અરબ હો
 નિકલ જાયે મહફિલસે જોળે અદબ હો
 ઉદો તાકિ તાજમ મહબૂબે રબ હો
 ફિગ્યા મુહમ્મદ બશીરન નજરા
 ફસલુ અલેહે કસીરન કસીરા

દરૂદ ઓર સલામ

(જો ખડે હોકર પઠતે હે)

યા નબી સલામ અલેકા યા રસૂલ સલામ અલેકા
 યા હબીબ સલામ અલેકા સલવાતુલ્લા અલેકા
 ફખરે આદમ ફખરે હન્વા ફખરે નૂહ ફખરે યહ હા
 ફખરે ઇબ્રાહીમો મૂસા ફખરે ઇસમાઇલો ઇસા
 યા નબી સલામ અલેકા યા રસૂલ સલામ અલેકા
 યા હબીબ સલામ અલેકા સલવાતુલ્લા અલેકા
 રહમતોં કે તાજ વાલે દો જહાં કે રાજ વાલે

અર્થ કે મેરાજ વાગે આસિયોં કી લાજ વાગે
 યા નખી સલામ અલેકા યા રસૂલ સલામ અલેકા
 યા હખીખ સલામ અલેકા સલાવાતુલ્લા અલેકા
 હે થે હસ ત દરપે આયે અરક કે દર્યા બહાયે
 દામ સીને કે દિખાયે સામને હોકર સુનાયે
 યા નખી સલામ અલેકા યા રસૂલ સલામ અલેકા
 યા હખીખ સલામ અલેકા સલાવાતુલ્લા અલેકા
 પૂરી ચારખ યે ફુઆ કર હમ દરે મોલા પે જાકર
 પહિલે કુછ ન.તેં સુનાકર યે પદેં સરકો ઝુકાકર
 યા નખી સલામ અલેકા યા રસૂલ સલામ અલેકા
 યા હખીખ સલામ અલેકા સલાવાતુલ્લા અલેકા
 બખ્શ દો જો ચીજ ચાહો કયોંકિ મદખુમે ખુદાહો
 અખ તો બાગે જો ફુવા હો હાં જવાખ ઇસ્કા અતાહો
 યા નખી સલામ અલેકા ચારસુલ સલામ અલેકા
 યા હખીખ સલામ અલેકા સલાવાતુલ્લા અલેકા
 રંજો ગમ ખાયે હુયે હેં દુર સે આયે હુયે હેં
 તુમ પૈ ઇતરાયે હુયે હેં હાથ ફેલાયે હુયે હેં
 યા નખી સલામ અલેકા યા રસૂલ સલામ અલેકા
 યા હખીખ સલામ અલેકા સલાવાતુલ્લા અલેકા
 જાન કર કાશી સદારા લે લિયા હે દર તુમહારા
 ખલક કે વારિસ ખુદારા લો સલામ અખ તો હમારા
 યા નખી સલામ અલેકા સલાવાતુલ્લા અલેકા
 હાં થે પુરા મુદઆ હો હમ હોં દરખારે ખુદા હો
 તુમ ઉધર જલવે તુમા હો ઇસ તરફસે થે સદા હો

યા નવી સલામ અલેકા યા રસુલ સલામ અલેકા
 યા હબીબ સલામ અલેકા સલાવા તુલ્લા અલેકા
 અકબરે શૈદા તુમહારા ફિર રહા હૈ મારા મારા
 જળજળ તુમકો પુકારા ઇસકી અબ સુનલો ખુદારા
 યા નબી સલામ અલેકા યા રસુલ સલામ અલેકા
 ચાહબીબ સલામ અલેકા સલાવાતુલ્લા અલેકા
 આશિકે માઇલકી સુનલો બાનિયે મહદ્દિલકી સુનલો
 સામઈકે દિલકી સુનલો અકબરે બિસમિલકી સુનલો
 યા નબી સલામ અલેકા યા રસુલ સલામ અલેકા
 યા હબીબ સલામ અલેકા સલાવાતુલ્લા અલેકા

(ચાહે યે સલામ પેશ કરૈ)

અતી સે મહદ્દિલે શાહો ગદા સલામ અલૈક
 જલીસે મસનદે અરશે હિલા સલામ અલૈક
 તબીબ ખલ્ક હબીબે ખુદા સલામ અલૈક
 દવાયે દર્દ દિલે મુખતિલા સલામ અલૈક
 જી ખાક હિન્દ બખર એ સખા સલામ અલૈક
 રસાં બ જલવા ગહે મુસ્તફા સલામ અલૈક
 બખર બ ગિર્યાં જરી જી મા ગદાયાનશ
 વ બારગાહે શહિન શાહે મા સલામ અલૈક
 રસાં જી આજીને મિસકીનોં બે નવાઓ ફકીર
 બ હજરતે શહે અરજો સમા સલામ અલૈક
 મરીબ પવરોં બેકસ નવાજો રહમતે કુલ
 પનાહ આમ શરીફિલ વરા સલામ અલૈક
 રસુલે પાક અલેહિસ્સલાત વત્તસલીમ

નખીયે ખાલિકે હર દોસરા સલામ અલૈક
 જ્યાએ શમા શવિસ્તાને હક અલૈક સલામ
 બહારે અંજુમને કિબ્રિયા સલામ અલૈક
 રસદ જી અકબરે જેયારા યા નખી હર દમ
 હજાર ખાર બ રહે તુમા સલામ અલૈક

નઅત.

જખ કિ પૈદા વો શાહે જમન હોગયા
 ઇક જહાં ગેરતે સદ ચમન હો ગયા
 વકતે મીલાદ હર ગુંચા ગુજલર મેં
 ખન્દાજન ખન્દાજન ખન્દાજન હો ગયા
 તખ્ત આધે હુયે ઔર ઈબલીસ બી
 જે વતન જે વતન જે વતન હો ગયા
 છુત શકિસ્તા હુયે ઔર ખિતાબ આપકા
 છુતશિકન છુતશિકન છુતશિકન હોગયા
 આપકે રૂયે રોશન પે ખુદ શેફતહ
 જુલમનન જુલમનન જુલમનન હોગયા
 આપકે ફેજસે બહરે ફજલે ખુદા
 મૌજજન મૌજજન મૌજજન હોગયા
 ચાક ઉશાક કા આપકે હિજમેં
 પેરહન પેરહન પેરહન હો ગયા
 તુમ પે કુરબાં હમારા શહે અંબિયા
 જનો તન જનો તન જનો તન હોગયા
 આપકે હિજ મેં અકબરે નીમ જાં
 ખસ્તાતન ખસ્તાતન ખસ્તાતન હોગયા

મુસદ્દસ

લો વો ફખરે અચ્ચુખ તશરીફ લાયે
 લો વો જનને યા ફૂખ તશરીફ લાયે
 લો વો કુત્રકે મતલૂખ તશરીફ લાયે
 લો વો હક કે મદખુખ તશરીફ લાયે
 સલામી ખુદા હે સલામી ખશર હોં
 દરદો સલામ ઉનપે આઠોં પહર હોં
 મુઆરિક હો સર્કોર તશરીફ લાયે
 ગરીબોં કે ગમ ખવાર તશરીફ લાયે
 શરીયે ગુનદગાર તશરીફ લાયે
 વો કુત્ર કે મદદગાર તશરીફ લાયે
 નખી સખ ખરાતી હોં દુલ્હાં ચેહી હોં
 કિ ખાંધે શફાઅતકા સેદરા ચેહી હોં
 નખી દીન ઇસલામ વાલે ચેહી હોં
 ખડે નેક અંજમ વાલે ચેહી હોં
 દકીકતમેં અદકામ વાલે ચેહી હોં
 હે ઇનકા નિશાં નામ વાલે ચેહી હોં
 ચેહી અર્શી પર હોંગે મેરાજ વાલે
 કદમ ઇનકા ચૂમેંગે સખ તાજ વાલે
 હુધ હે નહોંગી ખુશી એસી અકખર
 હોં ઇહેં ફિદા ઇદ મીલાહે શહ પર
 હુયે ફર્શી સે અર્શતક કુત્ર મુઅત્તર
 ચે આલમ મુનવ્વર વો આલમ મુનવ્વર
 દો આલમ કિયે એક જવેલેને રોશન
 મકાન આમના કા ખના દરત એમન

આપકી વાલેદહ માજદહ ફર્માની હેં કે પયદાશકે વકત તમામ
 થરમેં ઉઝલા હો ગયા. હર દરો દીવારપર નૂરહી નઝર આતા થા.
 જસ વકત આપ પયદા હુમે ચાર ચોરતેં આસમાનસે ઉતરીં એક
 બીબી હવ્વા દુસરી બીબી આસિયા તીસરી બીબી સારા ચોથી
 બીબી હાજરા એક કે પાસ સોનેકા તખ્ત દુસરીકે પાસ અમર્હકા
 લોટા તીસરીકે પાસ સફેદ હુરેર ચોથીકે પાસ બહિશ્તી ધત્રદાન
 ચારોને હઝરત મુહમ્મદ સદ્દાહો અલૈહે વસદ્દમકો નેહલા ધુલા
 કર હુરેર સફેદ પહનાયા ચોર બહિશ્તી ધત્ર લગાયા જરસે સારા
 મકાન મહક ગયા ચોર અગાને હાલસે ફર્માયા.

કસીદા

ભુઆ ધસ મહ લકા કો ગોદમેં લો

ચહિતે મુસ્તફા કો ગોદમેં લો

ઉઝલા હો ગયા દોનોં જહામેં

અગ ધસ બદ રૂઝ કો ગોદમેં લો

જો ચાહો ફહતે દિલ રાહતે રહ

તો ધસ રાહત ફિઝાકો ગોદમેં લો

નિગાહેં ધસકે જલ્લે પર ફિદા હેં

લો ધસ ચૂસુફ લકાકો ગોદમેં લો

હમારે દિલ હુવે જતે હેં ખેતાગ

તુમ અપને દિલરૂખા કો ગોદમેં લો

ખુદારા બદ નિગાહોંસે બચાગે

છુપા કર મુસ્તફા કો ગોદમેં લો

હે જન્નત કા ચમન કુર્બાન ધસપર

ગુણે રંગી અદા કો ગોદમેં લો
વો કહતી થીં મુહબ્બતસે યે અકબર

હખીએ કિષ્કિયા કો ગોદમેં લો

આપકી વાલેદહ માજદહ ફર્માતી હેં કે મેંને ગોદમેં લિયા
આપ ઉસ વકત મેરી ગોદસે ઉતરે ઓર સિજદે મેં જાકર અર્જ
કરને લગે.

યા રખમે હખલી ઉમ્મતી—યા રખમે હખલી ઉમ્મતી

યાની:—એ અલ્લાહ મેરી ઉમ્મતકો બખ્શ દે

યા અલ્લાહ મેરી ઉમ્મતકો બખ્શ દે

ગૈબસે આવાઝ આપ

વહબ્બતોક: ઉમ્મત: ક: બિ આલા હિમ્મતે ક:

યાની:—બખ્શ દી પુઝકો તેરી ઉમ્મત બસબસ તેરી બલન્દ
હિમ્મત કે—

૨૧૨.

આવાઝ આપ અય નખી બખ્શી પુઝે ઉમ્મત તેરી,

પુઝ પર હુમ રહમત મેરી આલા હુમ હિમ્મત તેરી.

ઓર હુકમ બારી હુઆ કિ ગવાહ રહો અય ફરિરતો કિ મેરા
હખીબ પૈદાયશ કે વકત બી અપની ઉમ્મત કો નહીં ભુલા—ફિર
કયામત મેં કયોં કર ભુલ જાયેગા મુસલમાનો કુર્બાન હો જાવો
ઉસ મહબુબ પર કિ જિસને દુનિયાં મેં આતે હી હમારી નિજાત
હી ફિક ફર્માઈ.

પઢો દરદ પઢો આશિદો દરદ પઢો,

દરદ સે કબી ગાફિલ ન હો દરદ પઢો.

મન કુલ હે:—કિ આપડી પૈદાયશ કે વકત તમામ શુત
 ઓધે મુંડ ગિર પડે નોશરવાં બાદશાહ અજમ કે મહલ મેં જલ
 જલા આયા ઝોર શક હો ગયા ચૌદહ કંઘુરે ઉસકે દુટ ગયે શ
 ચાતીન કે તખ્ત ઉલટ દિયે ગયે સલાતીન કી કુબતે નાતિક
 સલખ હો ગધ ઝોર પારસિયોં કા આતશ કદા જિસમેં હજાર
 બરસ સે આગ જલતી થી બિલકુલ ખુઝ ગયા દર્યાયે સાવહ જે
 ધરાકે વ અજમ મેં દરમિયાન હમદાન ઝોર કમ કે છઃ કોસ ચોડ
 બહતા થા સુખ ગયા—સદરાયે સમાયા જિસમેં હજારોં બરસ સે
 પાની કી ખુંદ ન થી ઉસમેં એક નદી જારી હો ગધ કિ વો અજ
 એક બડી નહર મુલક શામ મેં મશહુર હે—અલ્લાહ—અલ્લાહ.

કસીદહ.

જખ અરખ કે ચમન મેં વો તુરે ખુદા—

હર તરફ જલવા અપના દિખાને લગા

કુક ગારત હુઆ ખુત ગિરે દુટ કરે—

મુંડ પદાડો મેં શેનાં છુપાને લગા

કયા બશર કયા મલક કયા જમી કયા ફલક—

અર્શ સે ફર્શ તક શર્ક સે ગર્જ તક

દેખ કર તુરે હકે હર કોઇ ચક બચક—

આમદ આમદ કા મુઝદા સુનાને લગા

બહલિયાં રહમતોં કી ગરજને લગી—

નોબતે શાહમાની કી બજને લગી

દીન કી ફૌજેં હર સિમ્ત સજને લગી—

પરચમ ધસલામ કા જગમગાને લગા

ફિર તો બહરે શરીઅત મેં મૌજેં ઉડી —

ચાર જનિય નથુવત કી કૌજેં બઢીં
 ખુબ અલ્લાહ સે ખાતેં હોને લગીં—
 પાસ રહુલ અમીં આને જાને લગા
 કંઝરે કલ્ કિસરા કે ગિરને લગે—
 કુબતે કલમા પઢ પઢ કે તિરને લગે
 આગ આતશ કદોં કી ખુઝાને લગા—
 ખુરક સહરા મેં પાની બહાને લગા
 સૂંઘ કર બીની બીની વો ખુશખૂચે તન—
 દેખ કર રંગે રહમત ચમન દર ચમન
 કહતે અંતા નખી પઢકે સલ્લે અલા—
 ખુલ ખુલે ખુશનવા ચહચહાને લગા
 મોમ પત્થર હુઆ ખોલ ઉઠે જનનવર—
 ઉલટા સૂરજ ફિરા હો ગયા શક કમર
 રક્ષા હાજત કો ઇકજ કિયે દો રાજર—
 ઉગલિયોં મેં સે ચશમા બદાને લગા
 અકબરે ખસ્તા કી હેં યે ચાર ખલતિજ—
 ઈન મેં કોઠ તો પૂરી હો બહરે ખુદા
 યા તો જલવા દિખા યા મદીને ખુલા—
 વરના ખિદમત મેં રખ દિલ ઠિકાનેલગા

રિવાયત હે:—આપકી વાલદા ફર્માતી હેં કિ પેદા હોતે હી એક
 સફેદ અથકા દુકડા વૂરાની આસમાન સે જમીન પર ઉતરા કિ
 જિસમેંસે આદમિયોંકી ઓર ઘોડોંકી આવાજ આતી થીં વો બાદલ હજરત
 કો મેરે પાસ સે ઉઠા કર લે ગયા ઓર કોઠ કહને વાલા કહતા હે

કિ સેર કરાઓ મુહમ્મદ સ્વલ્લલ્લાહુ અલેહ વસલ્લમ કે તમામ જમીન કી ઓર મશરિક ઓર મગરિખ કી તરફ ફિરાઓ ઓર અંખિયા કી પેદાઇશ કે મુકામાત મેં લેગઓ ઓર સખ પર જાહિર કરો તાકિ ઇનકા નામ ઓર સૂરત પહિયાને ઓર કોઇ પુકારને વાલા કહતા થા કિ ઇનકો કુંબિયાં નમુવરત ઓર તુસરત ઓર ખમ્મનયે આલમ કી ઓર અખલાક સખ પેગમ્બરોં કે હો આપકી વાલદદ ફર્માતી હેં કિ બાદ એક સાઅત કે આપકો ફિર મેરે પાસ લાયે ઓર જૈસે આવાજ આઇ—કયા ખૂમકયા ખૂમ-મુહમ્મદ સ્વલ્લલ્લાહુ અલેહ વસલ્લમ તમામ દુનિયાં પર મુકર્રર હુયે ઓર કોઇ મખલૂક એસી બાકી ન રહી કિ જો આપકે કમ્બો સે બાહર હો—ગરજ યે કિ કુલ મરાતિખ અલ્લાહ તઆલાને આપકો વો અત્તા ફર્માયે જો કિસી અંખિયા કો નહીં મિલે ઓર આપકો તમામ નખિયોં સે અફજલ ઇતિખાઅ ફર્માયા

ગજલ

અમ બાગે જહાં કે માલી ને કી દેખા લાલી પુલોંકી
એક પુલ ઉસમેં સે છાંટ લિયા થી જિતની ડાલી પુલોંકી
વો પુલ અરમ કે ગુલશન કા સખ પુલોંસે ખુશખુ વાલા
જસને ખિલ કર ઇસ આલમમેં એક શાન નિકાલી પુલોંકી
ઉસ ગુલકા મુહમ્મદ નામ હુઆ ઇસે તામ ઇસ્લામ હુઆ
આમ ઉસને કાઠી કાંટોકી બેલ ઉસને નિકાલી પુલોંકી
ઉસકીલી મલકસે મલકી હે ઉસકીલી ચમકસે ચમકી હે
હે જીતની નિગકત ગુંચોંકી જીતની હે લાલી ફલોંકી
જન્મતસે ઇસે નિરખત કયા હે યે મેરે ગુલ કા રામ હે
યાં રંગ જુદા હે પતોંકા યાં શાન નિરાલી પુલોંકી

હે રસ્કે જગરકે જખ્ખોંકો હસરત હે દિલકે દાગોંકો
 રોજે પર સહ કે ચઢતે હેં કયા શાન હે આલી પુલોંકી
 તેખાકા માલી કલલાઉં રોજેપેં ચઢાનેકો આઉં
 એક હાથમેં ગજરા કલિયોંકા એક હાથમેં ડાલી પુલોંકી
 યે મદહ સરાયે હજરત હે ઇસસે ઉસકો કયા નિસ્ખત હે
 અકબર મતવાલા મોલાકા બુલ બુલ મતવાલી પુલોંકી

નસર

ઇસમે સખકા ઇતિફાક હેં કી સાત દિન આપકી વાલદહને
 દુધ પિલાયા ઓર ફિર કુછ રોજ સોખિયને દુધ પિલાયા ઇસકે
 આદ યે દોલતે અવદી હજરત હલીમા સાદિયાકો ઇનાયત હુધ
 હલીમાસે રિવાયત હે કિ જખ્ખ આપ પેદા હુયે એક રાત હમારે
 કખીલેમેં ગેખસે આવાજ આઈ કી એ બની સઅદકી ઓરતો
 ખખરદાર હો અલ્લાહ તઆલાને ખર્ત નાખિલ ફર્માઈ હે કી એક
 લડકા કુરેશમેં પેદા હુઆ હે ઓર વોહ દિનકા સૂરજ ઓર રાતકા
 આંદ હે દોડો ઓર જલ્દી કરો ઓર ઇસ દોલતકો લો હલીમા
 ફર્માતી હેં કિ મેરે કખીલેકી ઓરતોંને સુના તો અપને ૨ ખાવિંદ
 કો સાથ લેકર મકકે કી તરફ રવાના હુઈ ઓર જલ્દી ૨ અપની
 સવારિયોંકો તેજ હાંકને લગી હજરત હલીમા ફર્માતી હેં કી મેં
 બી સાથ રવાના હુધ મગર મેરી ઉંટની નિહાયત જખ્ખ ઓર
 સુસ્ત થી હરચંદ ઉરકો હાંકતી થી લેકિન વો આહિસ્તા ચલતી
 થી ઇસ વજહસે મેં પીછે રહે ગઇ જખ્ખ મકકેમેં પહુંચી તો દેખા
 કી મેરે કખીલે કી ઓરતેં જો મુઝસે પહિલે પહુંચ ચુકી થી
 ઉંઠોંને કુરેશ કે લડકે જો સખ સદીરોં ઓર માલદારોંકે યે લિયે
 ઓર મેંને હરચંદ તલાશ કિયા કોઇ લડકા મુઝકો ન મિલા તો
 નિહાયત રંજદા ઓર ગમનાક બેઠી થી ચકાયક દેખતી હું કી એક

મઈ બહી શાનવાલે જીનકે ચહરેસે સદારી જાહિર થી ખડે હેં
 મેંને પૂછા યે કોન આદમિયોંને કહા કિ મકકે શરીફ કે સરદાર
 અખ્દુલ મુતલિખ હેં ફિર હજરત અખ્દુલ મુતલિખને બ આવાજ
 બલન્દ કહા કિ એ બની સઅદકી ઓરતો તુમમેંસે કાઇ બાકી હે
 જો હમારે પોતે કો લે હલીમા ફર્માતી હેં મેં જલ્દીસે બોલી કિ
 ફકત મેં બાકી હું ઉન્હોંને મેરા નામ પૂછા મેંને કહા હલીમા તો
 બોલે કિ એ હલીમા મેરા એક પોતા હે ઓર નામ ઉસ્કા મુહમ્મદ
 સ્વલ્લલ્લાહો અલેહ વસલ્લમ હે બની સઅદકી ઓરતોને ઇસે યતીમ
 જાનકર નહીં લિયા તૂં ઇસે લેલે. હલીમા ફર્માતી હેં કે મેં ઉનકે
 હમરાહ મકાન પહોંચી તો કયા દેખની હું કે એક બીબી કે ચેહરા
 ઉનકાગેસે ચાદહવીં નતકા ચાંદ રોશન હે બેઠી હેં માલૂમ હુઆ કે વાહ
 આપકી માં હેં હજરત અખ્દુલમુતલિખને મેરા હાલ જ્ઞાન કીયા
 સુનકર નિહાયત ખુશ હુઇં ઓર તાઝીમ કી ઓર ઉસ મકાનમેં
 લે ગઇં જહાં હજરત આરામ ફર્માતે થે હરે રેશમકા બિછોના ઓર
 સફેદ રેશમકા રમાલ ઓઢે સો રહે થે ઓર ઉસ નૂરાની જુસ્મમેંસે
 ખુશખુ મહક રહી થી જુસ વકત મેરી નજર આપકે જમાલ બા
 કમાલપર પડી હજાર જાનસે આશ્ચિક હો ગઇં ઓર ચાહાકે જગાઈં
 કરીબ હોકર અપના હાથ આહિસ્તાસે સીને મુઆરિક પર રખ્યા
 આપને આંખેં બોલદીં ઓર મેરી તરફ દેખકર મુસકુરાયે મેંને
 દોનોં આંખોંકે બીચ બોસા લિયા ઓર ગાદમેં ઉઠા લીયા ઓર
 અપને દાઇં તરફસે દૂધ પેશ કિયા આપને પિયા ફિર મેંને ચાહાકે
 બાઇં જાનિબસેબી દૂધ પિલાઈં લેકીન આપને નહીં પિયા ઓર
 અપને બાઇકે લીયે છોડ દિયા. અલ્લાહ યે ઇન્સાફ ઓર યે ઉમર

તિફલી મેં બી ઇન્સાફ હી સે દૂધ પિયા હે

નિરુદ્ધ આપ લીધા નિરુદ્ધ ખીદર કેા દીધા હે

ખીખી હલીમા આપકેા લેકર તીન દિન મકકેમેં રહીં ફિર રખસત
હોકર અપને મકાન પર આઇં ઓર ઉનકે શાહરને હઝરતકેા દેખા
તો ખહુત ખુશ હુયે ઓર સિજદયે શુક્ર અદા કીયા હલીમા ફર્માતી
હેં કે હમારા કાફલા રવાના હુઆ ઓર હઝરતકેા લેકર મેંબી ચલી
તો ઉંટનીને કામેકી તરફ સિજદે કીયે ઓર એસી આલાકી ચુસ્તીસે
ચલી કે સખ સાથિયોંકી સવારિયાં ખહોત પીછે રહ ગઇં ઓર વો
ઉંટની ઉસ દોલત ઉજમા ઓર નિયામતે કુખરાકેા લેકર કેસી ઇત-
રાઇ હુઇ ઝખાને હાલસે યે કહતી હુઇ ચલતી થી.

મેં આજ અપને પ્યારેકેા લેકર ચલી હું
ખુદા કે દુલારે કેા લેકર ચલી હું
નસીખા મેરા નાઝ કરતા હે મુઝ પર
કે રોશન સિતારે કેા લેકર ચલી હું
હેં સખ અખિયા ઉનકા મુંદ તકને વાલે
ઉસી માહ પારેકેા લેકર ચલી હું

હલીમા ફરમાતી હેં કે મેરે કાનમેં ગેખસે આવાઝ આઇ
કે એ હલીમા અખ તેરે નસીખ જાગે કયોંકે તેરી જોદમેં હખીખે
ખુદા અહમદે મુજતબા મુહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લલ્લાહો અલેહે વસલ્લમ
આય હેં જો તમામ મખલૂક કે સરદાર હોંગે જખ મેં
ધર પહુંચીં તો આપકે કદમ કી ખર્કત સે મેરે ધરમેં ઓર સારી
ખસ્તી મેં ખહુત ખર્કત હુઇ ઓર મેરી સખ ખકરિયાં ખ્યાહી ઓર
કસરતસે દુધ દેને લગી હલીમા ફર્માતી હે કિ જીસ રોજ સે આપ
મેરે યહાં તશરીફ લાયે મુઝે ચિરાગ જલાને કી જરૂરત ન રહી
આપકે ચહરયે અનવર કે નુર સે મકાન રોશન રહતા થા ઓર

જ્ય કિસી અધેરી કોઠરી મેં રાત કો જાને કી જરૂરત હોતી તો હજરત કો ગોદ મેં લે જાતી તો વોહ કોઠરી રોશન હો જતી ઓર જો ચીજ મુઝે લેની હોતી બિલા તકલુફ ઉસ તુર કી રોશની મેં લેલેલી આપને અપને ખીસ્તર પર પેખાના પેશાબ કબી નહીં કિયા ઓર હમેશા નિજ્જસત સે કપડે પાક રહે ઓર આપકે બડને કા ચહ હાલ થા કિ એક દિન મેં ઇતના પઢતે થે કિ ઓર લડકે મહીને મેં ઓર એક મહીને મેં ઇતના બઢતે થે ઓર લડકે એક બરસ મેં ઇતના બઢતે થે—ચુનાચે દુસરે મહીને આપ અપને હાથોં કે જોર સે ઘુટનોં ચલને લગે ઓર પાંચવે મહીને અપને પાંચ કી કુબ્વત સે અચ્છી તરહ ચલને ફિરને લગે ઓર નવેં મહીને બ ફસાહત તમામ કલામ કરને લગે—આપકો બચપન હી સે થેહ આદત થી કિ જો ચીજ ઉઠાતે વોહ સીધે હાથ સે બિસમિલ્લાહ કહ કર ઉઠાતે ઓર તમામ શજર હજર આપપર દરદ સલામ લેજતે—

પઢો દરદ પઢો આશિકો દરદ પઢો

દરદ સે કબી ગાફિલ ન હો દરદ પઢોં

હલીમા ફર્માતી હે કિ આપ કબી આંદસે બાતેં કરતે થે ઓર જુસ તરફ ઊંગલી સે ઇશારા કરતે થે આંદ ઉસી તરફ ફિર જાતા થા ફરિશતે આપકો જુઝાયા કરતે થે

રવાયત:—હલીમા સે આપને દર્પાઈત ફર્માયા કિ કયા સમય હે કિ મેરે બાઇ દિન કો ઘર મેં નહીં રહતે હલીમા ને કયા દિન કો બકરિયાં ચરાને જાયા કરતે હેં આપને ફરમાયા કલ સે હમ બી બકરિયાં ચરાને જાવેંગે હલીમા સે આપકો બેહદ મુદખ્ખત હોગઇ થી ઓર આહતી થી કિ એક ઘડી કો જુદા ન હોં ઇસ લિયે બહ-લાતી થી ઓર પ્યારે ૨ અલફાજ સે આપકો લોરિયાં દેકર સુવાતી

થી ઓર ફરમાતીથી થી—

યે હલીમા કહ રહી થી મેરે ગુલેઝર સોઝ
તેરે જાગને કે સદકે મેરી જાને જાર સોઝ
મેરા દિલ હો તુઝપે વારી મેરીજાન હો તુઝપે સદકે
મેરે તુરે એન સોઝ મેરે શીર ખવાર સોઝ
હે થેહ ગમિયાં કા મોસમ કઠી ધુપ પડરહી હે
ન જા બકરિયાં ચરાને સુયે કોહસાર સોઝ

લેકિન હુજુર અનવર સ્વલ્લાહલાહે અલેહ વસલ્લમ ને મંજુર
ન ફરમાયા ઓર હજરત હલીમા કે આપકી દિલશિકની બી પસંદ
ન હુધ આપકા મુંહ હાથ ધોયા બાલોં મેં તેલ કંધી કી સુરમા
લગાયા કપડે સફેદ પહનાયે ફિર આપ અસા લેકર બાઘયોં કે
સાથ હો લિયે ઓર જંગલ મેં આલાદી કે ફરીબ હી બકરિયાં
ચરાને મેં મશગુલ હુયે દો પહર કે વક્ત ખેટા હલીમા કાં દોડતા
રોતા પીટતા બદલવાસ ઘરમેં આયા ઓર કહા કિ એ અમ્માં બાઘ
હિજાજ કી જલ્દ ચલકર ખખર લે શાયદ હી હે કિ તુ ઉસે
જન્દા પા સકે હલીમા થેહ સુનકર ધખરા ગઘં ઓર કહા કિ તુ
ઉનકા મુશ્સિલ હાલ ખ્યાન કર ઉસને કહા કિ વો હમારે સાથ
ચરાગાહ મેં થે નાગાહ દો શખ્સ આયે ઓર ઉનકો ઉઠાલે ગયે
ઓર પહાડ પર લે જાકર ઉનકા પેટ ચાક કિયા ઓર આગે કા
હાલ મુઝકો માલુમ નહીં કિ કયા ગુઝરા થે સુનકર હલીમા ઓર
ઉસકા શૌહર સખ્ત પરેશાન હુયે ઓર દોનોં ખેતાખાના પહાડ કી
તરફ દોડે જખ આપકે પાસ પહુંચે તો સહી વ સાલિમ પાયા
ઓર દેખા કિ આસમાન કી તરફ દેખ રહે હેં હલીમા કે દેખ
કર આપને તખરસુમ ફર્માયા હલીમા દોડ કર લિપટ ગઘં ઓર

ખુબ પ્યાર કિયા ઓર માનસા દર્શાવત કિયા આપને દર્શાયા ઓ
માદર મેહબાન મેં બાઈયોં કે સાત ચારાચાલ મેં ખડા થા કિ
ચકાચક દો શખ્સ હેખતનાક સુરત સફેદ કપડે પહિને હુયે આયે
(કહતે હેં કિ વોહ મીકાઇલ ઓર જુઆઇલ થે) ઓર બાઈયોં
કે પાસ સે મુઝે પહાડ કે ઉપર ઉઠા લાયે ઓક હાથ મેં અબરીક
નુકરા દુસરે હાથ મેં તસ્ત ઝમુર્દીન થી કિ જો બરફ સે લબરેજ
થા ઓક ને બ લુફો મહરબાની તકિયા દેકર મેરા સીના નાફ તક
ચાક કિયા ઓર મેં દેખતા થા કિ કુચ્છ દરોં અલમ મુઝે માલુમ
નહીં હુઆ ફિર મેરે પેટ મેં હાથ ડાલ કર આંતે નિકાલીં ઓર
બરફ કે પાની સે ધોકર અપની જગહ રખ દિયા ફિર દુસરા શખ્સ
અપને સાથી સે બોલા કિ બસ હટ આઓ અબ જો હુકમ મેરે
લિયે હે ઉસકી તામીલ કરેં ઉસને બી મેરે પેટ મેં હાથ ડાલા
ઓર મેરે દિલકો અપને મુકામ સે ઓર ચાક કરકે મેરે દિલ કે
માફત હક ઓર ચકીન સાદિક વ નુરે ધમાન સે બર કર અપને
મુકામ પર રખ દિયા ઓર ઓક તુરાની ખાતમ સે મુહર કી ઓર
હાથ મેરે સીને કે શિગાફ પર ફેરા જસકા અસર મેરે જરમ કી
રજોં ઓર ખોડોં મેં અબ તક માલુમ હોતા હે ઓર વો શિગાફ
ફેરન બર મયા ઓર મેરા સીના જયસા થા વૈસા હી હોગયા ઓર
ઓક ખત સીને સે નાફ તક બાકી થા

બીબી હલીમા આપકો પહાડ પર સે ધર લે ગઇ. ઓર ચેહ
ધરાહા કિયા આપકો મકકે પહુંચા દિયા જવે અલકિસ્સા જિસ
વકત. આપકો લેકર મકકે પહુંચી હજરત અબ્દુલ મુતલિબ આ-
પકો દેખકર બહુત હી ખુશ હુયે ઓર હલીમા કે સાથ કમાલ એ-
હસાન ઓર ધનઆમ વ અમબબજ સે પેશ આયે ઓર ધશ કદર
માલો જર દિયા કિ માલા માલ કર દિયા.

પટો દરદ પટો આશિકો દરદ પટો
દરદ સે કબી ગાદિલ ન હો દરદ પટો

હુલયા શરાફ.

કદે મુખારિક આપકા મ્યાના મોયા ખોસ્તાને લતાઈત કા એક નિહાયત જેયા નોનિહાલ હય ઓર ઉસમેં મૌબિબ થે થા કિ જબ સામને આપ તશરીફ લાતે તો સબ આદમી આપકે મુકાબલે મેં પસ્ત નજર આતે ઓર જબ તનહા હોતે મ્યાના કદ માલુમ હોતે ઓર સબકે ખીચ મેં બેઠતે તો આપકે મોઢે સબસે બલંદ હોતે દુસરે યેહ કિ આપકે કદે મુકદ્દસ કા સામા ન થા ચાંદની મેં ન સુરજ કી ધુપ મેં.

સર મુખારિક આપકા બડા થા લેકિન ઉસ કામતે જેયા પર નિહાયત મૌજું ઓર ખુશ નુમા થા બાલ આપકે ધુંગર વાલે ઓર અયસે નુરાની કે કિ ચમકતે થે ઓર ખુશખુ કી લપટેં આતી થીં પેશાની અયસી નુરાની થી જેસે અંધેરી રાત મેં ચાંદ રોશન હો અહરયે અનવર આપકા સાફે શદ્દશદ્દ ઓર રોશન થા કિ હર ચીજ કા અકસ ઉસમેં માલુમ હોતા થા ઓર ગોલ થા આપકે હુસ્ન બે મિસાલ ઓર જમાલ વ કમાલ કા યે આલમ થા કિસ સહાબા કરમ ખાકર ફર્માતે થે કિ ખુદા કી કરમ આપસે પહિલે ઓર આપકે પીછે આપકી માનિન્દ નહીં દેખા. અલ્લાહ અલ્લાહ આપકે હુસ્નો જમાલ કો દેખ કર દિલ બેતાબ હો જાતે થે નિગાહેં તકપ જાતી થી.

કસીદહ.

દેખે તેરા જલવા તો તડપ જાયે નજર બી

રાશન હએં તેરે તુર સે સુરજ બી કમર બી
 દી તાઈરેં ને તેરી રિસાલન કી શહાદત
 ખોલ ઉટઠે તેરે હુકમ સે પત્થર બી શજર બી
 જિસ વકત ચલે તુમ હુયે ખુશખુ સે મુઅત્તર
 કુચે બી મકાનાત બી દીવાર બી દર બી
 મહબુબ દો આલમ હે કિધર દેખિએ દેખેં
 મુરતાક નિમાહોં કે ઇધર બી હે ઉધર બી
 હાં ઓ કહે અંદાજ હમે છોડ ન ખિસમિલ
 સદકે તેરે એક તીરે નજર ઓર ઇધર બી
 એક મેં હી નહિ સખ હે તેરે ચાહને વાલે
 અલ્લાહ બી હુરે બી ફરિશતે બી ખશર બી
 ફરિતા હું તસવ્વુર સે મદીને કે ચમન મેં
 ધર ખેઠે હુએ સેર બી કરતા હુ સફર બી
 દેવકી પે લિકારી હે ખડે આસ લગાયે
 યા શાહે દો આલમ નજરે લુત્ફ ઇધર બી
 કયા વકતે ઇઆદત હે સુહાના ઉડો અકબર;
 હે નગમા સરા હમ્દ મેં મુર્શીને સહર બી.

મૈજિજાત

જનાબ રસુલે અકરમ

રખલ્લાહો અલેહ વસલ્લમ

હે દોનો જહાં તાખયે ફરમાને મુહંમદ;
 અલ્લાહ સે કમ સમસે બરી શાને મુહંમદ.

રૂતમે મેં હથ યેહ અર્થ મુઅલ્લા મે લી અમ્મી;

અલ્લાહો ગની કુરસિયે એવાને મુહમ્મદ.

મોબિન્ન (૧) એક ઓરત એક શખ્સકો લાઇ જોડી પેદાયશી ગુંગા થા એક લક્ષ્મ લી ઉરકી જખાન સે કબી નહીં નિકલા થા જખ હુજુરને ઉરસે દરયાફત કિયા કિ મેં કોન હું તો વોહ ગુંગા કહેને લગા

અશહદો અંલ ઇલાહા ઇલાહલાહ વ ઇન્નક: રસુલુલાહ.

જખ ગુંગે ને કી આપકી તસદીકે રિસાલત

ફિર કયોં ન હો કોનેન સનાખવાને મુહમ્મદ

મોબિન્ન (૨) એક મરીજ જિસ્કો જલ્ધર કા મર્જ થા હાજિર હુઆ ઓર અર્જ કિયા કિ યા રસુલુલાહ મેંને બહુત ઇલાજ કિયે લેકિન મુઝે આરામ નહિ હોતા-ઉસી વકત હુજુરને થોડી સી ખાક જમીન સે લેકર ઓર ઉરમે થોડા સા લુઆખે દહન મિલા કર દિયા ઉસને ખાયા ઓર ખાતે ખાતે હી સિહત હો ગઇ ઇસી તરહ એક નાખીના આયા ઓર કહા કિ યા રસુલુલાહ મેરી આંખોં કે સદકા ઇલાજ હુએ મગર આરામ નહિ હોતા-હુજુરને કુચ્છ પઠ કર આંખોંપર દમ કિયા તો આંખે ઉશી વકત પટ સે ખુલ ગઇ મુખહાન અલાહ.

ખીમાર કો અમ્મી કરે નાખીના કો ખીના

સદકે તેરે એ ચક્ષમયે ફેજને મુહમ્મદ

મોબિન્ન (૩) એક રોજ હજુર એક બાગમેં તશરીફ લે ગયે વહાં એક ઉંટ નિહાયત શરીર થા જો કોઇ બાગમેં જાતા ઉસે કાટને કો દોડતા-હજુર કો જો ઉપને દેખા સામને આકર સિજદા કિયા ઓર બેઠ ગયા તો આપને ઉસકી નાકમેં નકેશ ડાલદી વો

ઉંટ હજુર કી બર્કતસે નિહામત ગરીબ ઓર સીધા હોગયા—ઈસી તરફ એક દિન અસહાય હજુર કે સાથ થે એક બકરીયો કે ગણેકે કરીબપહુચે તો બકરીયો ને આપ કો સિજદા કિયા

શેર

સિજદા કોઇ કરતા થા કોઇ પઢતા થા કલમા

હેવાને બયાબાં થે મુસલમાને મુહમ્મદ

મોજિબ (૪) એક ઓરત હજુરકા ઇમતિદાન લેને કો આઇ ઓર એક લડકા દો મહીનેકા ઉસકી ગેદમેં થા વો લડકા ખુદ બખુદ કહને લગા

(અસ્સલામો અલેક; યા રસૂલલ્લાહ)

મોલાના રૂમ સાહબ ને મસનવી શરીફ મેં ઇસ વાકે કો પૂરી તોરસે ત્રિબા હે જો કુછ કલામ હજરત સે ઉસ લડકે ને કિયે ઓર કલમા શરીફ પઢા—

દો માહકે લડકે ને દી હજરત કી ગવાહી

જિસ વકત કિ દેખા રૂબે તાબાને મુહમ્મદ

મોજિબ (૫) એક રોજ અબૂ જહલ છે કંઠરયાં મુઠીમેં છુપાકર લાયા ઓર કહને લગા કિ અગર આપ સચ્ચે પેગમ્બર હેં તો બતાઓ મેરે હાથમેં કયા હે—આપને કહા કિ મેં બતાઉં યા તુમ્હારે હાથમેં જો ચીજ હે વોહ ખુદ્દી બતલાદે—કહા આપ બી ફર્માઇયે ઓર જો ચીજ મેરે હાથમેં હે વો ખુદ બી બોલે—આપને ફર્માયા તૈરે હાથમેં છે રેજે પાથર કે ટુકડે હેં પસ જિસ વકત ઉસને હાથકી મુઠી ખોલી તો ઉત છે કંકરિયોમેં સે આવાજ આરહી થી—લાઇલાહ ઇલ્લાહ મુહમ્મદુર્રસૂલલાહ—જિસ વકત અબુ જહલને યે દેખા તો બડા ધમરાયા ઓર કહને લગા કિ યે બદ્દગરી

હે ઓર સાહિરોં કે સદોર હો ગરજ કિ ધમાન નહીં લાયા—

શેર

છે કંકરોને સાફ પદા કલમયે તથ્યથ

ખૂઝહલ ન લાયા મગર ધમાને મુહમ્મદ

મોજિજ (૬) એક લડકી કા સ્તૂન મદીને તૈયબા કી મસ-
જિદ મેં થા જિસ્પર જનામે રસૂલે અકરમ ખુતબહ પદા કરતે થે
જખ મિમ્બર તખયાર હોનયા તો હજુર ઉસ પર તશરીફ લેજાકર
ખુતબા શરૂ કર્માને હી કો થે કિ રતૂનમેં હો એસી આવાજ આપ
જેસે કોઇ દો સાલકા બચ્ચા હિયકિયોંસે ચિલ્લા કર રોતા હે—

જખ રોને લગા ઉસ્તને હન્નાના યેહ કહ કર

ઉડતા નહીં અખ સદમયે હિજરાને મુહમ્મદ

જિસ વકત આપને ઉસકી આવાજ રોને કી સુની ઉસકે પાસ
તશરીફ લાયે ઓર કર્માયા કિયે સ્તુન કયા આહતા હે ઉસને કહા
કિ આપકે ફિરાક મેં બેકરાર હૂ અખ તક આપ મુઝ પર ખડે
હોકર ખુતબા કર્માતે થે ઓર અખ મિમ્બર પર જલાવા અફરોજ
હુઆ કરેંજે ઇસલિયે આપકી જુદાઇ સે બેતાબ ઓર બેકરાર હૂ-
આપને કહા કિ અગર તૂ કહે તો તુઝે સર સખ્ખ કિયા જાવે
જિરસે મખલૂક તુઝસે મેવા સુને ઓર આરામ પાવે સ્તુન ને કહા
મુઝે કિસી ખાત કી જરૂરત નહીં થા રસૂલુલ્લાહ
કર દિયા ખાક જલાકર મુઝે ધુર્કત ને તેરી

કસીદા

ઇસ તરીકે સે કિયા પાક મુહમ્મત ને તેરી

જિસ્કો દેખા ઉસે અપના કિયા સુરત ને તેરી

કખ્ખ કર રકખા હે હર દિલ પે મુહમ્મત ને તેરી
હર જગહ તેરી હી તસ્વીર નજર આવે મુઝે

મુઝસે પંદાં નહીં રકખા કહીં સુરત ને તેરી
હે હસીનોં કી નજર મેરે હી દિલ કી જાનિય

ધસકો આઈના બનાયા હે જો સુરત ને તેરી
ન રહી તેરે સિવા લાગ કિસી સે દિલકો

ધસ તરહ ખેંચ લિયા મુઝકો મુહબ્બત ને તેરી
જબ લગી લાગ લગી ફિર કહાં વો છુટતી હે

કર લિયા અપના હમેં મોહની સુરત ને તેરી
જિન્દગી નામ કી હે કુછ ન રહા અકબર મેં

જિન્દા દર ગોર કિયા હે ધસે કુર્કત ને તેરી
અલગરજ આપને ઉસકો સમજાયા ઓર પુચકારા તો ખામોશ હયા

સુમકાર કે વોહ ચીજ અતા કી જો તલબ કી
અલ્લાહો ગની હલકે ફરાવાને મુહમ્મદ

મોજિજ (૭) હજુર કે પાયે મુખારિક કે નીચે પત્થરકા મોમ
હોજના તો મશહૂર મોજિજ હે એક મર્તબા રાત કો મકકા મુઅ-
જ્જમા કે બડે બડે કુફરાર હાજિર થે ઓર અવદહવી રાત કા ચાંદ
શાશન થા કુફરાર ને કહા કિ હઝરત થે મોજિજ દિખલાદયે કિ
ધસ ચાંદ કે આસમાન પર દો દુકડે હો જાયં તો હમ આપ પર
ધમાન લાયેં હજુર ને ઉસી વકત કલમે શરીફ કી ઉંગલી ઉઠા કર
ચાંદકી તરફ ધશારા ફમાયા ફારન ચાંદ કે દો દુકડે હોગયે

શેર

પત્થર તો બને મોમ-હોં મહતાબ કે દુકડે
હે અરજો સમા તાબએ મેં ફમાને મુહમ્મદ

મોજીજી (૮) એક મર્તાબા હજૂર જંગલકો તશરીફ લેબી રહે થે આવાજ આપ યા રસૂલ અલ્લાહ આપને પીછે મુડ કર દેખા તો માલુમ હુઆ કિ એક હિરની રસસીસે બંધી હુધ હે ઓર શિકારી પડા સોતા હે હજૂર વહાં તશરીફ લે ગયે ઓર દર્યાફત ક્રિયા કિ કયા કહતી હે હિરની ને અર્જ ક્રિયા કિ યા રસૂલુલ્લાહ મુઝે ઇસ શિકારી ને યહાં વાંધ રકખા હે ઓર ઇસ પહાડ મેં મેરે બચે ભૂકે રહે હેં અગર આપ મુઝે થોડીસી દેર કે લિયે છોડ દે તો હુધ પિલા આડેં હજૂરને ઉસી વક્ત રસસીકો ખોલ દિયા ઇધર તો હિરની ગઈ ઓર ઉધર શિકારી જગા ઓર પુછા કિ મેરી હિરની કહાં ગઈ આપને ફર્માયા કિ અપને બચ્ચોંકો હુધ પિલાને ગઈ હે હમને છોડ દિયા હે હુધ પિલાકર અબી વાપિસ આતી હે યે બાતેં હો રહી થીં કિ હિરની અપને દોનાં બચ્ચોંકો સાથ લેકર આ રહી હે શિકારી ને જો દેખા કિ હિરની આ ગઈ હેરાન હો ગયા ઓર પઢને લગા લાઇલાહ ઇલ્લાહ મુહમ્મદુર્રસૂલુલ્લાહ ઓર ફેરન હિરનીકો મયે બચ્ચોંકે છોડ દિયા.

યે રહમ કિ સમયાદસે હિરનીકો છુડાયા

બચ્ચે ન હોં કયોં ઉરકે સનાખવાને મુહમ્મદ

ગરબકી બે ઇન્તિહા મોજીજે આપકે મશહુરે મારફ હેં યાની આપ નાફ ખુરીદા ઓર ખતને શુદ્ધ પેદા હુયે આપકો સતર મુઆરિક કબી ન ખુદા ઓર જો ખુલતા તો ફરિશતે છુપા આંદસે ગહવારેમેં બાતેં કી જીસ કુચમેં નિકલે મુઅતર હો ગયા હુંઢને વાલોંકો દરયાફત કરનેકી જરૂરત ન રહી હમેશા ધુપમેં બાદલ સાથા કિયે રહતા

કહીં ગર ધુપમેં મહબુબ બનતા
તોઅબ્દ આકર વહીં છાતા લગાતા

ખ્યાન મેરાજ શારીર રસુલે કરીમ

સ્વસ્થલાહો અલૈહ વસલ્લમ

જીસ વકત અલ્લાહ પાક કો અપને મહબુબ કી અજમત કા ફરિશ્તોં ઓર ઈનસાનોં ઓર જમીયે મખલુક કો જતાના ઓર કુર્બાંત કા ખિલઅત ખાસ અતા ફર્માના ઓર તમામ નખિયોં પર હમતિયાજ બખ્શના મંજુર થા ચુનાંચે આવમે ખાલા કી સેર કે બારે મેં આવત (સુઅદાન હલજી અસરા) ઓર કુર્બાંત ઇલાહી કી દલીલ મેં તુકતા (દાખા હોસે ને ઓ અદના) ઓર દીદાર જમાલે જુલ જલાલ કે સખ્તમેં કનાયા (મા જગલા અસરા વ માતગા) ઓર આગહીં ઇસરા ઇલાહી કી ગવાહી મેં રમજ (ફ ઓહા ઇલા અબ્દેહી મા ઓહા) ઓર હદરામકે અનવર લા મુતનાહી કી શહાદત મેં ઇશારા (વ લકદ રાયઃ મિન આયાતે રખ્મ-હિલ કુખરા) દલીલે નાતિક ઓર ખુદાને સાદિક હય-એક યે હકિ જખ અલ્લાહ પાક ને જમીનોં આસમાન કો પેદા કિયા તો દોનોં મેં બહસ હુઝ ઓર હર એક અપની ર બઝાઇ કી દલીલ લાયા-આસમાન ને કહા કિ મેં રફઅત રખતા હું-જમીન ને કહા કિ મેં બસત રખતી હું.

નજમ

ફલય ખોલા કિ મુઝમેં માહે ખુરશીદે દરખશાં હય
જમીં ખોલી કિ મુઝ મેં લાલ હય ગુલહાયે ખંદાં હય
ફલક ખોલા જમીં સે મુઝમેં અનવારે ઇલાહી હય
જમીં ખોલી ફલક સે મુઝ મેં ઇસરા ઇલાહી હય
ફલક ખોલા કિ મુઝમેં કલકશાં તારોં જહી દેખો

ਜਮੀਂ ਹਾਂਸ ਕਰ ਏ ਯੋਲੀ ਮੁਝਮੇਂ ਮੋਤੀ ਦੀ ਥੜੀਂ ਦੇਯੋ
 ਝਲਕ ਯੋਲਾ ਖਟਾ ਉਠ ਕਰ ਮੇਰੀ ਧੁਝਕੋ ਖਟਾ ਦੇਯੀ
 ਜਮੀਂ ਯੋਲੀ ਕਿ ਮੁਝਕੋ ਆਯੁਭੁ ਧੁਝਕੋ ਵਧਾ ਦੇਯੀ
 ਝਲਕ ਯੋਲਾ ਯਲਾਂਦੀ ਦੀ ਯੁਧਾ ਨੇ ਫਰ ਤਰਫ਼ ਮੁਝਕੋ
 ਜਮੀਂ ਗੋਲੀ ਮਿਲਾ ਹੇ ਆਕ ਸਾਰੀ ਸੇ ਸਰਫ਼ ਮੁਝਕੋ
 ਝਲਕ ਯੋਲਾ ਕਿ ਤਾਰੇ ਮੁਝ ਮੇਂ ਹਯ ਤਾਰੇਂ ਮੇਂ ਯੁਨਤ ਹਯ
 ਜਮੀਂ ਯੋਲੀ ਕਿ ਗੁੰਝੇਂ ਮੁਝਮੇਂ ਹਯ ਗੁੰਝੇਂਮੇਂ ਨਿਗਹਤ ਹਯ
 ਝਲਕ ਯੋਲਾ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮਲਾਖਕ ਕੇ ਮਫ਼ਲ ਫ਼ੋਂਗੇ
 ਜਮੀਂ ਯੋਲੀ ਕਿ ਮੁਝਮੇਂ ਯੋਲ ਯੁੰਟੇ ਖੁਲ ਝਲ ਫ਼ੋਂਗੇ
 ਝਲਕ ਯੋਲਾ ਸਿਤਾਰੇਂ ਸੇ ਮੁਯਥਨ ਮੇਰਾ ਸੀਨਾ ਹਯ
 ਜਮੀਂ ਯੋਲੀ ਕਿ ਮੁਝ ਪਰ ਧੁਰ ਹਯ ਮਝਾ ਮਦੀਨਾ ਹਯ
 ਝਲਕ ਯੋਲਾ ਕਿ ਮੁਝ ਪੇ ਕੁਰਸੀਯੋ ਅਰ੍ਸ਼ੇ ਉਲਾ ਫ਼ੋਂਗੇ
 ਜਮੀਂ ਯੋਲੀ ਕਿ ਮੁਝ ਪਰ ਆਲਿਆਯੋ ਅੰਯਿਆ ਫ਼ੋਂਗੇ
 ਝਲਕ ਯੋਲਾ ਸਿਤਾਰੇਂ ਦਾ ਮੇਰੀ ਮੰਝ ਲ ਮੇਂ ਲਸਕਰ ਹਯ
 ਜਮੀਂ ਯੋਲੀ ਕਿ ਮਸਯੁਧਮੇਂ ਮੇਰੀ ਅਫ਼ਲਾਫ਼ੋ ਅਥਪਰ ਹਯ

ਏ ਸੁਨ ਕਰ ਆਸਮਾਨ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿ ਮੇਂ ਹੁੰ ਝਿਲਏ ਝਲਕ ਜਯੇ
 ਮਲਕ-ਮਫ਼ਲਅਰ੍ਸ਼-ਰ੍ਸ਼ੀ ਮਕਾਨ-ਕੁਰਸੀ ਵਰ੍ਸੀਯੋ ਵਾਮ ਜਿਯੀਲ ਵ ਮੀਕਾ-
 ਮਲ-ਮਸਕਨ ਖਸਰਾ ਫ਼ੀਲ ਵ ਖਜਰਾਯਲ ਮੁਯਾਮ ਲੋਫ਼ੋ ਕਲਮ-ਫ਼ਿਰ ਤੋ
 ਆਕ ਨਿਫ਼ਾਯਨ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੁਖ ਆਰ ਕਖ ਹਯਰ ਸਾਫ਼ ਖਸੀ ਫ਼ਾਲ ਮੇਂ
 ਰਹੀ-ਲੇਕਿਤ ਜਿਸ ਵਕਤ ਜਨਾਯ ਸਰਵਰੇ ਕਾਖਨਾਤ ਧਫ਼ਾ ਹੁਏ ਤੋ ਜ-
 ਮੀਨ ਹਯਰ ਨਾਯੋ ਖਫ਼ਤਿਯਾਰ ਸੇ ਯੋਲੀ ਕਿ ਯੋ ਝਲਕ ਦੇਯ ਅਯ
 ਖਸ ਸੁਲਤਾਨੇ ਦੋ ਜਫ਼ਾਂ ਨਯੀ ਆਯਰ੍ਜਨਮਾਂ ਕੇ ਕਫ਼ਮ ਪਾਕ ਮੁਝ ਪਰ
 ਆਏ ਹੇਂ ਕਿ ਜਿਸਕੇ ਸਯਯ ਸੇ ਅਫ਼ਲਾਫ਼ ਪਾਕ ਨੇ ਦੋਨੀਂ ਜਫ਼ਾਨ
 ਯਨਾਏ ਹੇਂ ਅਯ ਕਫ਼ੇ ਕਿ ਤੁੰ ਯਤਾ ਹਯ ਯਾ ਮੇਂ ਯਤੀ ਹੁੰ ਅਯ ਯਤਾ ਕਿ
 ਸਰਾਫ਼ਤ ਮੁਝੇ ਹੇ ਯਾ ਧੁਝੇ.

ਰੈਰ.

ਮੁਝ ਪੇ ਧਫ਼ਾ ਹੁਏ ਮਫ਼ਯੁਯ ਯੁਧਾ ਯਾ ਧੁਝ ਪਰ

અખ મેં હું રહમતે આલમ સે સર ફરાજ કિ તું
મુઝ પે હેં ફખરે દો આલમ કે કદમ યા વુઝ પર
અખ કરે તાલિયે બેદાર પે મેં નાઝ કિ તું

આસમાન લાજવાય હુઆ ઓર જનાબે ઇલાહી મેં દુઆ ક-
રને લગા કિ યા રખસુલ આલમીન હિસ ખાતમુલ મુસલીન કે. યહાં
બી જલવા ગર ફર્મા ઓર મેરી બલંદી કે. જો તુને બખશી હે
ખાક મેં ન મિલા અખ મેં ઇસ શરાફત સે ખાલી હું-
અલ્લા તાલા ને આસમાન કી દુઆ કયુલ ફર્માઇ ઓર હજરત
કે મેરાજ મેં તલ્લખ કરકે આસમાન કોબી શરફ બખશા-તો ચેહ
રાત અજીય રાત હય-ઇસ રાત કી કયા બાત હય અલ્લાહ પાક કી
રહમતોં કા બેહદ નજુલ હય હર કિસી કે નકદ મુદ્દઆ વસુલ હય
દોનોં જહાંન મેં શાને કરમ કા વ પુર હે તખ કાતે જમીનો આ-
સમાન મેં તુર હી તુર હે આજ નુરંગી કા દુલ્લા બેરંગી કી દુ-
લ્હન સે હમ આગોશ હય ખિલાવત ખાનયે તોહીદ મેં ફહીતોં ઇં
ખિસાત કા જોશ હે જિસ મહબુબ પર બાદિયે એમન મેં હજરોં
પરદે ચે આજ બે નકામ હે-વો માશુક જિસકી અદના ઝલક ને
હજરત મુસા કે બેહોશ કિયા યા ઇસ રાત બે હિઝામ હે-તાલિય
સે મતલુબ-મતલુબ સે તાલિય મસરૂત કી છદ મિલતે હેં ગુંચહાયે
વરલ ઇસ તરફ નઅત ચટક ર કર તિખતે હેં.

કસીદા.

કમલી ઓઢે હુયે એ નાજ કે પાલે આગ
સુર્મા માનગ કા આંખોં મેં લગા લે આગ
એ મેરે આલમે રયા કે ઉમલે આગ
ખવાય મેં જુલ્ફ કા મુખડે સે હટાલે આગ
બે નકામ આજ તો એ ગેસુઓં વાલે આગ

આંખિયા મેં સે કિસી ને ન યે રતખા પાયા
 પુઝપે અલાહ હય યુસુફ પે જુલેખા શેદા
 કોન હય અર્શ મકાં કોન હય શાહે દોસરા
 કોન હય માહે અરખ કોન હય મહબુમે ખુદા
 એ દો આલમ કે હસીનોસે નિરાલે આખ

સુખહાન અલાહ કયા રાત હય અલાહ કયા ખાત હય યુસ
 ફલૂના અલનખી કી હર તરફ ધૂમ હય ખારિશ અલતાફે કરમ અલ
 અમૂમ હય ખુદા કો આદત આદત કો નખુવત નખુવત કો ઉમ્મ
 ઉમ્મતકો શકાઅન શકાઅત કો રહમત રહમત કો જન્મત જન્મ
 કો અશરત અશરત કો હુરો ગિલમાં મુખારિક ખાદ દે રહે હાં
 નખીસે વસલત વસલતસે ખિલવત ખિલવતસે જિલવત જિલવત ર
 રાહત રાહતસે ફર્હત ફર્હત સે લઝઝત લઝઝતસે હયરત હયરત ર
 મલાએ આલા યેહ કદ રહે હંય કે ઇલાહુલ આલમીન આખ કય
 ખાત હય જો દોનોં જહાન નૂરન અલા નૂર હો રહા હય.

કસીદહ મેરાજ શરીફ

દોનોં આલમ હે નૂરન અલા નૂર કયોં
 કયસી રોનક ફિઝા આજકી રાત હય
 યે મુસર્રત હય કીસકી મુઝાકાત ક
 ઇદ કા દિન હય યા આજકી રાત હ
 દિન ભલે હોં તો દીન ઇસકા મજનુ બને
 જુદે શબૂં મેં હર રોઝ ઉલજ રહે
 ઓહતી આંદ તારે કી ઓઢે હ
 લૈલિયે દિલ રૂખા આજકી રાત હ

તૂર ચોટી કે અપની ઝુકાને લગા
આંદ હરસ બિછોના બિછોને લગા

અર્શ સે ફર્શ તક જગમગાને લગા
રરકે મુખહો સફા આજકી રાત હય

ફર્શ કોનો મકાં મેં હય કિમ ખાખ કા
હંચ યે મચની કે સોના નહીં હય રવા

સોને વાલોં કે અકસીર હય જામના
જામલો રત જગા આજકી રાત હય

ઉસકા મૂંઘી જો યુ ઉસકા દેખી ઝિયા
દીન શીરે દોનોં કે ઓર નસીયા ખુલા

આરિઝે શહ પે કુઆંન દીન આજકા
ઝુલ્ફ પર મુખતિલા આજકી રાત હય

વો હખીખે ખુદા સૈયદિલ મુરસલીં
ખાતિમુલ અખિયા શાહે દુનિયા વ દીં

બઝમે કોસેન મેં હોંગે મસનદ નશીં
જુસ્ન મેરાજ કા આજકી રાત હય

તૂર પર રફઅતે લા મચની કહાં
લન તરાની કહાં મન રઆની કહાં

જુસકા સાયા નહીં ઉસકા સાનીકહાં
ઉસકા એક મોજિઝા આજકી રાત હય

રિવાયત હય:—કિ જુસ સાલ આપકો નખુવ્યન અતા ફૂઝ હય
ઉસસે ખારહવીં ખરસ માહ રજખ કી સત્તાઈસવીં શખ દો શમ્મે
કો જનાખ ખવાજયે આલમ સ્વલ્લહલાહ અલેહ વસલ્લમ—ઉમ્મહાની
કે ઘર ખવાખે રાહત મેં થે—

ખવાળે રાહત મેં થે હુમ્મહાની કે ઘર
 આકે જીખીલ ને યે સુનાઇ ખખર
 ચલિયે ચલિયે શહિંશાહહે વાલા ગોહર-
 હક કો શોકે લકા આજકી રાત હય
 જાગોજાગો શહિંશાહે દુનિયાં ઓ દી-
 ઉઠો ઉઠો જરા લામકાં કે મકીં
 દેખો દેખો યે હાજર હય રહુલ અમી-
 રહ પુમ પર દિદા આજકી રાત હે

હુકમ હુઆ હજરત જીખીલ અલેહ સલામ કો કિ સિવાયે તેરે
 તમામ ફરિશતે અપની અપની હદ પર ઇસમકખાલ કે વાસ્તે અસ્તાદા
 રહેં જન્મત કી હુરે આરાસ્તા વ પેરાસ્તા હોજાયે-ગિલમાં યાકુ ત
 કે તખ્ત મોતિયોં સે જર કર નિસાર કરને કો લાવે-જખ તક હુકમ
 ન હો સુરજ ન નિકલને પાયે-ઓર આંદ પહિલે આસમાન પર
 રૌશન રહે-અર્શ સે ફર્શ તક નુર હી નુર હો જાયે-

કોહ સે કાહ તક દિન મેં મસર હો
 શર્ક સે ગખ તક જલવયે પુર હો
 અર્શ સે ફર્શ તક નુર હી નુર હો-
 લાખ દિન સે સિવા આજકી રાત હય

ઓર એ જીખીલ તમામ ઓલાદ આદમકી કબરોં સે અજાબ
 મોકદ હોજાયે ઓર હજરત આદમ સે ઇસા તક તમામ અખિયા
 હમારે મહશુમ કી પેશવાઇ કે વાસ્તે આમાદા રહેં

શેર

ખુલાવા હય શબે મેરાજ હય તફસીલ સે કહદો

કહા હક ને મુહમ્મદ સે કહે જીખીલ સે કહદો

ગરજ કિ જિખીલ હુકમ ખુદાવન્દી બખલાયે ગુલગર જન્નત
સે એક છુરાક દનતિખાખ કિયા ઓર વો છુરાક બી કેસા છુરાક કિ
આસમાનો સે નજર બનકે ગુજરને વાલા

સખજયે ગુલશને ફિર દોસ કા ચરને વાલા

બ હમર અદમ બેદાર કરકે યે છુરાક જિખીલ ને-હજુર મેં
પેશ કિયા ઓર અર્જ કિયા

બર્ક સે તેજ હય યે છુરાક આપકા

કયોંકિ ખાલિક કો હય ખસિતયાક આપકા

અખ નહીં દેખા જતા ફિરાક આપકા

બદ્દ ચલના રવા આજકી રાત હય

યહ મુશદ્દહ સુનકર હઝરતને તહારતકા ઈરાદા ફર્માયા હુકમ
પહુંચ્યા કિ એ જીખીલ હમારે મહબુબકે વાસતે હોજે કોસરસે પાની
લાઓ અબી બન્દે કબા ઓર તકમયે ગીરેખાં બંધા હુઆ થા
કિ રિજવાં દો સુરાહિયાં યાકુત કી આબે કોસરસે ભરી હુઇ ઓર
એક તરતજ મુર્દીં લેકર હાજર હુઆ હઝરતને આબે કોસરસે
ગુસ્સ ફર્માયા જીખીલને હુદયે નુરાની પહિનાયા અમામા નુરાની સર
પર બાંધા રિદાયે નુરાની હિઠાઇ નાસેન સખજ પાયે મુખારિકમેં
પિનહાઇ પટકા યાકુત સુખર્કા કમરસે બાંધા ઓર મસજિદિલ
હિરામમેં તશરીફ લાયે ઇસરા શીલ મયે હમરાહી ફરિસ્તોંકે તાજમ
બખલાયે જીખીલને બાગ પકડી મીકાઇલને રકાબ થામી ઇસરાશીલને

આશિયાં કંધે પર રખા ઓર હજૂર સવાર હુયે અસ્સી ૨ હજૂર
ફરિશ્તે દાયેં ખાયેં તુરકી કન્દીલોંમેં કાફરકી ખતિયાં શેશન કિયેં
હુય સાથ ૨ ચલે ઇસ વકત અજબ બહાર આ રહી થી જીસ વકત
હજૂર કી સવારી ન રહી થી.

કસીદા.

ખાગે આલમ મેં ખાદે બહારી ચક્ષી—

સર્વે અમિયા કી સવારી ચક્ષી

યે સવારી સુયે જાતે ખારી ચક્ષી—

અબ્બે રહમત હિંદા આજકી રાત હય

જજમે હુરને તલબ હર કદમ સાથ હય—

દાયેં ખાયેં ફરિશ્તોં કી ખારાત હય

સર યે નૂરાની ચહરે કી કયા ખાત હય—

શાહ દુલ્હા બના આજકી રાત હય

ઘાત વો ઘાત જિસ ઘાત મેં ખાત હો—

ખાત વો ખાત જિસ ખાતમેં ખાત હો

રાત વો રાત જિસ રાત મેં ખાત હો—

લુત્ફ ઇસ ખાતકા આજકી રાત હય

કેન જાતા હય સુસ્તાને દુનિયાઓદી—

કિસ તરાં અર્શ પર જાતે હકકે કરીં

લેને આયે હય યેહ કેન રહુલ અમી

કબ હય વસ્લે ખુદા આજકી રાત હય

ઇન્ને રહમત ફરિશ્તે છિડકતે ચલે

જિસકી ખુશખૂ સે રસ્તે મહકતે ચલે

ચાંદ તારે જિલુ મેં ચમકતે ચલે

કેહ કશાં જેરે પા આજકી રાત હય

અલ મરજ અજળ ધમ ધામ સે બેઠલ મુકદ્દસ
 મેં સવારી પહુંચી-તમામ અંબિયા ઓર બેશુમાર ફરિસ્તે બે હુજુર
 કી સવારી કે મુંતજિર થે અદબ ઓર સલામ બજા લાયે-મસજિદે
 અકસા મેં હુજુરને શુકાના અદા ક્રિયા-ફિર વહાં સે આનવાહિદ મેં
 પાંચસો બરસ કી રાહ તય ફર્મા કર પહિલે આસમાન પર રોનક
 અફરોજ હુયે- બેશુમાર ફરિસ્તોં કો દેખા કિ સર્વ કદ ખડે હુયે
 તસબીહ વ તહલીલ મેં મસરફ હંચ હુજુરને ચેહ ઇબ્રાહીમ પસન્દ
 ફર્માઈ ઓર વહાં (નમાજ મેં ક્યામ ફર્જ હુઆ) ઇસી આસમાન
 પર હજરત આદમસે મુલાકાત હુધ-ફિર ઉસી દુસરે આસમાન પર
 તશરીફ લેગયે ઓર ઓર એક જમાઅત ફરિસ્તોં કી દેખી કિ રકુ
 મેં જુકે હુવે હંચ (ઇસ મુકામ પર નમાજ મેં રકુ ફર્જ હુઆ)
 ફિર તીસરે આસમાન પર પહુંચે વહાં સળ ફરિસ્તોં કો સિજદે મેં
 મસરફ પાયા-તમામ ફરિસ્તોં ને સિજદે સે સર ઉઠા કર હુજુર કો
 સલામ ક્રિયા ફિર ઉસી તરહ ઇબ્રાહીમ મેં મશગુલ હો ગયે (ઇસ
 મુકામ પર હર રકઅત મેં દો સિજદે ફર્જ હુયે) ચોથે આસમાન
 પર ફરિસ્તોં કો દો બતું બેઠે હુયે તસબીહ ઇલાહી મેં મશગુલ
 દેખા- (વહાં નમાજ મેં કાઇદા ફર્જ હુઆ) ઓર ઇસી આસમાન
 પર હજરત ઈસા સે મુલાકાત હુધ હજરત મુસા સે બી મુલાકાત
 હુધ-હજરત મુસાને કહા કિ આજ આપકો વો રૂતબા મિલા હે કિ
 અબસા કિસી કો મિલા હય ઓર ન મિલેગા.

ઓર નબિયોં કો યે મર્તબાહી નહીં-

અર્શ આજમ યે કોઇ ગવાહી નહિ.

એસા રૂતબા કિસી કો મિલા હી નહી,

ઓર રૂતબા તેરા આજ કી રાત હે.

हजरत मुसा ने इर्माया आ रसुल अल्लाह इस वकत रहेमते
 छलाही जेश पर हय ने याहो मांगवो—ओर उम्मत पर ने
 छलाहत इर्ज की जवे छस्की कोताही में कोसीश कीजे हुजुर ने
 ये वसीयत याद राखी—छसी आसमान पर जयतुल मामुरकी सेर
 करके दो रकअत नमाज नदिल अदाकी—तमाम इरस्तों ने आ-
 पके पीछे नमाज पढ़ी जज हुजुर ने येह छजतिमा देखा तो
 हिल में भी आया कि मेरी उम्मत में भी मिसल छसके ज
 हिर होता—युनाये छदुल मोमनीन यानी (जुमे का दिन)
 अता हुआ.

मुसलमानो—साजित हुआ कि येह नमाज वह अतीया छ-
 लाही हय—कि पहिले आसमान के इरस्तों का क्याम दुसरे आस-
 मान वालों का इकु—तीसरे आसमान वालों का सिजदा—चोथे
 आसमान वालों का कायदा छसमें शामिल हय—उन तमाम इरस्तों
 की इजलतें तुम्हें हर नमाजमें हांसिल हें—सप्त अइसोस हे
 उन पर ने छससे गाहिल हय—ये मेरा जुज मोमिनीन हय—पांचो
 वकत मुसलमान नमाज को मेराज होती हय—मगर नमाज भी तो
 नमाज की तरह होनी चाहिये—मेगारी टक्करों से तो ओर उलटी
 गले पड जाती हय—अगर छस काम जले कर पढोगे तो वोह लुट
 हांसिल होगा कि फिर कभी न छुटेगा—छससे दुनियां में भी अच्छ
 ओर आपिरत में भी ललाछ.

गजल.

जन्नत में भकां अपना जनाते हें नमाज

मसजिद में जडे शौक से जते हय नमाज

માણુદ બી ખુશ હોતા હય મહાખુખ બી રા જી

સિજદે કે લિયે સર જો ઝુકાતે હંય નમા જી

કહતા હય ચેહ દર્વાજે પૈ દારોગયે જન્નત

હટ જાઓ કિ ફિર દોસમેં આતે હંય નમા જી

હુરેં હંય લિયે હાથમેં હર રંગ કે મેવે

ફલ આપની નમા જોં કા પે પાતે હંય નમાજી

સહરો જુહરો અસ્તકો મગરિય કો ઇશાકો

અલ્લાહ કે દર્બાર મેં જાતે હંય નમાજી

હુરાને જનાં કહતી હય અકબર સે કિ સર્કાર

લો તુમ બી ચલો ખુદ મેં જાતે હય નમાજી

અલગરજ જળ હુજુર પાંચવેં આસમાન પર પહોંચે તો હજરત ઇબ્રાહીમ ઓર હજરત ઇસ્માઈલ ઓર હજરત ઇસહાક ઓર હજરત યા કુખ ઓર હજરત હુત અલૈદિમસ્સલામ સે મુલાકાત હુમ-ફિર છટે આસમાન પર હજરત તુહ ઓર હજરત ઈદરીસ મીલે-ફિર સાતવેં આસમાન કે અજઘઓ ગરાઇખ મુલાહિજ્જ ફર્માતે હુયે-સિદરપુલ મુન્તહા તક પહુંચે ફિર હજરત જીબ્રીલ ને અંજ કિયા યા રસુલલ્લાહ અખ આગે મેરે કદમ નહીં જાઈ સકતે અગર એક કદમ આગે જાઈ જલકર ખાક હો જાઉં-ફિર હુજુરને સત્તર હજર પરહે તુર કે તય કિયે યહાં તક કિ જુરાક બી ચલને સે આરી હુઆ-ફિર રફ રફ અર્શ કે કરીખ પહોંચાકર ગાયખ હોગયા-જળ હુજુર અર્શ કે કરીખ પહોંચે હુકમ હુઆ કિ એ મેરે મહાખુખ આગે

આઓ--હવે વકત હુજુર ને આહા કિ નાલેન પાક પાયે સુખારિક
સે ઉતારે--અર્શ હિલને લગા હુકમ હુઆ કિ હખીબ મેરે નાલેન
ન ઉતારો અલકે પહને ચલે આઓ તાકિ અર્શ કો કરાર હો--ફિર
ઇર્શાદ છલાહી હુઆ કિ મેહબુબ આઓ તુમહેં અપની સલતનત કા
દુલ્હા દિખાયેં ઓર એક મકાન અલીશાન દિખાયા શહ નશીન
પર પદા પડા થા-જય હિજબ ઉઠાયા તો કયા દેખતે હંચ કિ
વહાં ખુદ હુજુર પુરનુર કી તસ્વીર જલવા આફરોજ હંચ સુખ-
હાન અલ્લાહ-

શેર

હય એક મકાં ઓર એકમકી તુ ઓર નહીં મેં ઓર નહીં
ફિર કયોં ન હો દિલમેં સાફ ચંકી તુ ઓર નહીં મેં ઓર નહીં
અબ છુપનેસે હોતા હય કયા પહેચાન લિયા પહેચાન લિયા
બસ ઘોકા ન દે ઓ પરદાનશીં તું ઓર નહીં મંચ ઓર નહીં

એ આશકાને મુહમ્મદ મુકામે ગોર હય કે ઇસ પ્યારે મઝ-
મુનકો કિસ પેરાયેમેં અદા કીયા હય અગર યોં ઇર્શાદ હોતા હય
કેં તુમ હમારી સંલનનત કે દુલ્હા હો તો વો ખાત નહોતી કે પહલે
યોં શોક દિવાયા જય ઓર ફિર તસ્વીર દિખાઈ જય અલ્લાહ અલ્લાહ

કસ્તીદા

રકે શહ તો પરદેસે આવાઝ આપ
કે પરદેમેં આ તુઝસે પરદા નહીં હય
કદા ફિરતો આગોશે રહમતમેં લેકર

જો તેરા નહીં હય વો મેરા નહીં હય
 થે કહતી થી મેરાજ શહકી બુલંદી
 કે આલમ કોઇ ઇસસે ખાલા નહીં હય
 કરે કયા કહું આલમે ગો મગો હય
 ખુદા જાને કયા ખાત હય કયા નહીં હય
 મજા તુરે મખશી કા લે ચુપકે ચુપકે
 ઘડી નેક હય ઇસમેં ખટકા નહીં હય
 ચલો વાદિયે છરક મેં પા બરહન
 થે જંગલ હય વો જીસમેં કાંટા નહીં હય
 કયામત મેં હું કીસ તરફ છોડ દામન
 કે ઇસ બીડમેં કોઈ મેરા નહીં હય

અલ ગરજ જીસ વકત હુજુર અર્શ પર જલવા અફરોઝ હુવે
 તો ફર્માયા બારે તઆલાને—

કસીદા

ફિર કદા હક ને જલવે મેરે દેખલે
 વો મુઝે દેખલે જો તુઝે દેખલે
 મેં તુઝે દેખલું તુ મુઝે દેખલે
 દેખનેકા મજા આજકી રાત હય
 તુ ન મુજસે અલગ મેં ન તુજસે જુદા
 તુઝસે જો મીલ ચુકા હય વો મુઝસે મીલા
 ઓર જો તુઝસે ગયા હય વોહ મુઝસે ગયા
 જસ થેહી ફયસલા આજકી રાત હય
 શહને ફર્માયા ઉમ્મત ગુનહગાર હય
 અખશદે મેરે ખાલિક તુ ગફાર હય

તુઝકો આસાં હય સખ મુઝકો દુશવાર હય
 ફિક રોઝે જઝા આજકી રાત હય.
 ફિર યે હકને કહા માહ પારે નખી
 તૂ મેરા ચાંદ હય ઓર તારે નખી
 એસા ધબરા ન એ મેરે પ્યારે નખી—
 એસી જલ્દી હય કયા આજકી રાત હય
 હુત્ત જખ હય કિ દેખેંગે સારે નખી—
 હોગી તેરી શકાયત પે રહમત મેરી
 ખખશ ફંગા કયામત મેં ઉમ્મત તેરી—
 તુઝસે વાદા મેરા આજકી રાત હય
 તુઝસે બન્દા મેરા ગર કોઇ ફિર ગયા—
 તખકએ નારે દોજખ મેં વો ગિર ગયા
 ઓર જો ધમાન લાયા વોહી તિર ગયા—
 યે મેરા મુદ્દઆ આજકી રાત હય
 સખ નમાજ ઓર રોઝે સિખા દીજિયે—
 બાગે જન્નતકા મુશદા સુના દીજિયે
 કાયદે બન્દગી કે ખતા દીજિયે—
 મેંને જો કુછ કહા આજકી રાત હય
 કહના આખિર યહાં બી હય આના તુમ્હેં—
 એક દિન હય મુઝે મુંઢ દિખાના તુમ્હેં
 ફિર ન સૂઝેગા હીલા બહાના તુમ્હેં—
 દેખો સમજા દિયા આજકી રાત હય
 ફિર હુઆ હુકમ અખ સૈર જન્નત કરો—
 ઓર મકાનાત ઉમ્મત કે સખ દેખલો

ઓર જો કુછ જરૂરત હો હમસે કહો—
 બાબે રહમત ખુદા આજકી રાત હે
 આમદ આમદ કી જન્નત મેં ધૂમેં મચી—
 ફરે તાજમ કે વાસ્તે ઝુક ગઇ
 બુલ બુલેં પુલ કી ડલિયાં લે ચલી—
 હર તરફ મહરબા આજ કી રાત હય
 હર મુરાદે દિલી હકસે મિલતી રહી—
 વાપિસ આયે કલી દિલકી ખિલતી રહી
 ખિસ્તરા ગર્મ જંજીર દિલતી રહી—
 એ અજબ મોજિજા આજકી રાત હય
 મોજિજા યે મુહમ્મદ કા તહકીક હય—
 જિસને તસદીક કી હય વો સદીક હય
 ઓર જો મુનકિર હય જાહિલ હય જિંદીક હય—
 વો ઉદૂએ ખુદા આજકી રાત હય
 નિજઅ મેં કબ્ર મેં હથ્ર મેં એ ખુદા—
 સખતીયો તંગિયો પુરસિસે જુર્મ કા
 ખોફ અકબર કો રહતા હય બે ઇન્તિહા—
 ફજલ કરના દુઆ આજકી રાત હય

ખ્યાન વફાત રસૂલે કરીમ

સ્વલ્લલ્લાહો અલેહ વસલ્લમ

ખુદાસા હાલ ખ્યાને વફાત હજરત ખવાબયે કાયનાત સ્વલ્લ-

હવાહો અલેહ વસત્વમ યે હથ કિ અબ આપકી ઉમ શરીફ તિરેસઠ બરસ કી હુઠ તો બારહ રોજ બુખાર ઓર સરકે હર્સે બીમાર હુ એકે રિવાયતમેં ૧૪ દિન ઓર એકમેં ૧૯ દિન તબી-અત મુબારિક અલીલ રહીં-ધસ અરસેમેં ત્રીન મર્તબા જિન્દગીલ અલેહિસ્સલામ અયાદત કો આયે ઓર કહા કિ હક તઆલા ને આપકો સલામ બેખ હથ ઓર મિજબ પૂછા હય-ઓર બહિરત કો અનાર આપકો લાકર દિયા-ઓર બીમારીકી હાલતમેં બી આપને નમાજ જમાઅત તર્ક ન કી-મગર ત્રીન રોજ જબ દરદે સર ઓર બુખાર કી બહોત શિદ્દત હુઠ તો આપ મકાનસે બાહર તશરીફ નહીં લાયે ઓર હુકમ દિયા કિ અબૂબક નમાજ પઢાવેં ઓર ચાલીસ લોંડી યુલામ અહલાહ કે વાસ્તે આબદ કિયે ઓર સાત અશરદિયાં લિહલાહ તકસીમ કરદીં

અશઆર

મિસકી તુ પઢલે આજ મુહમ્મદ પે ફાતિહા

ખુશ હોગી તુઝસે રહ જનામે રસુલ આજ

યા રખ તુફાલે જાતે મુહમ્મદ શરીયે ખેર

હોવે હમેં સઆદતે ઉકબા હુસુલ આજ

જક નબી મેં દોલતે ઉકબા કમાયેંમે

દુનિયાં મેં કયા કમાયેંમે હમ ખાક ધુલ આજ

યા રખ મેરે નસીબ કુચ્છ એસે નસીબ હંય

દરગાહે મુસ્તફા પે ચઢાજી મેં પુલ આજ

સિજદે મેં હક કે જાકે કંઈ ચે બદિલ દુઆ

સદેકે મેં મુસ્તફા કે હો શાયદ કુબુલ આજ

જળ ઇન્તકાલ કે તીન રાજ બાકી રહે-જુમેરાત કે રાજ
આપ મકાન કે બાહર તશરીફ લાવે ઉસ બકત સરે મુબારિક મેં
પટ્ટી બંધી થી ઓર એહેરયે મુબારિક જર્દ થા ફિર મસજીદ
મેં આકર મિમ્બર પર રોનક અફરોજ હુયે ઓર હજરત બિલાલ
કો હુકમ દિયા કિ લોગોં મેં મનાદી કરદે। તાકે સબ લોગ જમા
હોં ઓર આખિરી વસીયત સુનલેં-બિલાલ જરો કતાર રોતે હુયે
શહર મેં મનાદી કરને લગે યેહ બાત સુનતે હી તમામ છોટે બડે
મકાનોં કે ખુલે દર્વાજે છોડ કર દોડ પડે-આપને મિમ્બર પર ચઢ
કર ખુતબા બલીગ પઢા ઓર ફર્માયા મુસલમાનોં મેને તુમકો ખુદા
કે સુપુર્દ કિયા ઓર તાકીદ નમાજ ફર્માઈ ઓર ફર્માયા કિ મેં
દુનિયાં સે જાને વાલા હું-યેહ બાત સુન કર તમામ લોગ રોને લગે
આપને તસદ્દી ફર્માઈ રિવાયત હય:-કિ ઇન્તકાલ કે વકત જીબ્રીલ
આયે ઓર અર્જ કિયા યા રસુલુલ્લાહ મલકુલ મોત દર્વાજે પર
બડા હય ઓર આનેકી ઇજાજત માંગતા હય-ફર્માય આને દો-મલકુલ
મોત હાજર હુયે ઓર કહા અસ્સલામ અલૈકુમ યા રસુલુલ્લાહ સ્વ-
લ્લાહો અલૈહ વસલ્લમ-હક તઆલા ને મુઝકો આપકો ફર્માં બદ્દાર
કરકે ભેજ હય હુકમ દે। તો રહ કબ્જ કરે વરના ઉલટા બાપિસ
જાગે-આપને ફર્માયા--નહીં શોક સે અપના કામ કર--

રિવાયત હય:-જળ મલકુલ મોત કબ્જ રહકે વાસતે હાજર
હુયે ઉસ વકત જનાબ સમ્બદના સ્વલ્લલ્લાહો અલૈહ વસલ્લમ હજરત
આયશા સદીકકે સીનયે મુબારિકસે તકિયા લગાયે હુયે થે ઓર
ખાલા પાનીકા આપકે સામને રમા થા બાર બાર ઉસમેં હાથ
કાલતે ઓર મુંહ પર મલતે થે ઓર ફર્માતે થે.

લાઈલાહ ઇલ્લાહ ઇન્નાલ મૈતે સકરાત

માની:—નહીં કોઈ માણુદ સિવાયે અલ્લાહકે બેશક મોતકી સખતિયાં હય.

ફિર હાથ ઉઠાયા ઓર (હુજર્શીકુલ આલા) કહતે હુયે જન્નતકો સિધારે

ઇન્ના લીલ્લાહે વ ઇન્ના ઇલયહેરાજેઉન

ઉસ દિન શહર મદીના બલકે તમામ આલમમેં અંધેરા છમયા ઓર વફાતકે વક્ત હજરત અકબર હાજર ન થે બાદ વફાત આએ ઓર હુજૂરકે ચહરયે અનવરસે કપડા હટા કર પેશાની મુખા-રિકકો ચુમ લિયા ફિર ઉસ વક્ત ફરિરતોને આપકો આદર ઉઠાદી મલકુલ મોત રોયે ઓર ચિલ્લાકર કહા વા મુહમ્મદા ઉસ વક્ત અહલે એત ઓર સહાબાયે કિરામ પર જો આપકે ફિરાકકા સદમા ગુજરા ઉરકા તો કયા ખ્યાન હો સકે જનવરોંકા ચેહ હાલ થા કિ ખાના ખીના છોડ દિયા થા યહાં તક કિ ગજબા આપકી ઉંટની જો હજરત ફાતમાકે પાસ થી ઉસને ખાના ખીના છોડ દિયા ઓર એક રાતકો ખાતૂને મહશર મકાનસે બાહર તશરીફ લાઈ જેસે રસૂલુલ્લાહ રાતકો નમાજકે વાસ્તે ઉઠા કરતે થે ઉસ વક્ત ઉંટની ને બીબી ફાતમાકો દેખકર સલામ કિયા ફિર બોલી એ બીબી જબ્બ સે હજરત રસૂલુલ્લાહ દુનિયાંસે સિધારે હંય મેંને ન ચારા ખાયા ન પાની પિયા ઓર મેરી મોત આન પહુંચી તુમહારે આપકે પાસ જાતી હું જે કુછ પેગામ કહના કો ફમો દીજય બીવી ફાતમા થે ખાત સુનકર રોને લગીં ઓર ઉંટનીકો ગલેસે લગાયા ઉંટનીને ઉસી દમ આપકી જોદમેં અપના સર રખકર ઇન્તિકાલ કિયા સુખ-

હકો હજરત ફાતમાને ઉસકો કફન દિલવાયા ઓર કબ્રમેં દફન કરા દિયા સાત રોજ બાદ લોગોને ખોદકર દેખા તો ઉસ્કી હડ્ડી અમડેકા નિશાન કહીં ન પાયા.

રખ્ખે સલ્લિમ અલા રસુલુલ્લાહ

મરહબા મરહબા રસુલુલ્લાહ.

ઓર અહલે ખેત ઉજ્જમ ઓર સહાબયે કિરામકા હાલ તો ખ્યાન સે બાહર હય-કિ બાળે મારે ગમ કે દીવાને હો ગયે ઓર બાળે જંગલ કો નિકલ ગયે ઓર બાળે સુન હો ગયે-જેસે અલી મુરતુબ ઓર હજરત ઉસમાન કો ચુપ લગ ગઇ દીવાનોં કી તરહ હર એક કા મુંહ તકતે થે-ઓર ઉમર ફારુક ને નંગી તલવાર હાથમેં લેકર ફરમાયા કી જો કોઈ કહેગા કિ પગખ્ખર ખુદા ને ઇશ્તિકાલ કિયા ઉરકો કલ કર ડાલુંગા-હજરત સિદીક અકબર ને બહોત સમજાયા ઓર યે આયત પઢી (મન્નકઃ મય્યતઃ વ અન્તુમ મય્યતુન) ચાની ખેશક ઘ ઇતિકાલ કરેગા ઓર વોહ લોગ બી મરેજે-તબ હજરત ઉમર ને તલવાર ખ્યાન મેં કી.

હજરત હસન ઓર હુસેન શસીદે કર્બલા કી ખેકરારી ઓર સદમે કે ખ્યાન કી સિકો તાકત હય જો લિખે-હજરત ખિલાલ કહ આપકી ધુકત મેં યે હાલ થા કિ મદીને મુનખ્ખરા સે મુદક શામકો જાતે ઓર ખેકરાર હોકરે વાપસ આતે ગરજ કિ હર એક કી હાલત જો હખીખે ખુદા કે ફિરાક ઓર જુદાઇ મેં થી વો ખ્યાહ સે બાહર હય.

ભેજ એ રખ મેરે દરદો સલામ,
બર ગુજુદહ નખી પર આપને મુદામ.

ગજલ

મદીના હમારા વતન હો ઇલાહી,
 મેરી રહ વાં ઓર તન હો ઇલાહી.
 મદીને મેં લાશા પડા હો હમારા,
 મુશરસર ન ગોરો કદન હો ઇલાહી.
 ઉઠે ઝુમતા અબ્બ ઉનકે કરમ કા,
 શકાઅત કી પડતી બરન હો ઇલાહી.
 કયામત મેં સાયા નબી કે કરમ કા,
 મેરે સર પે સાયા ફિગન હો ઇલાહી.
 વો આરામ પાઉં કિ મકદ્દકી મંજિલ,
 મુઝે પહેલી શબ્દકી દુલ્હન હો ઇલાહી.

કરસીદહ

મુશકલ એ રહમતે હક હમકો સુનાને વાલે
 મહબ્બા આતિસે દોજખ સે બચાને વાલે
 હો દરદ આપ પે મેરાબ કે જાને વાલે
 આન કી આન મેં ફિર લોટ કે આને વાલે
 રંજ સે ફિક સે આફત સે બલા સે ગમ સે
 આપ હંચ ઉમ્મતે આસીં કે બચાને વાલે
 આપકી જાતે મુકદ્દસ તો હય ફખરે ઇસા
 હય ગુલામ આપકે મુરદોં કે જીવાને વાલે
 મુઝ શુનહમાર કી હય શર્મો હયા આપકે હાય

મેરે આકા મેરી બિગડી કે ખનાને વાલે
જો તલખ મૈને ક્રિયા મુઝકો ધનાયતસે દિયા

તેરે કુર્બાન મેરે નાજ ઉઠાને વાલે
જિતને અલ્લાહ ને લેજે હય નખી દુનિયાં મેં

તેરી આમદ કી ખખર સખ હંચ સુનાને વાલે
કલ્લ મેં આપકો દેખા તો રગ્ગ ને યે કહા .

દેખિયે આયે વો મુરદોં કે જિાને વાલે

ગઝલ

જો હય પેશે નજર હરદમ વો સૂરત હય મુહમ્મદ કી
જો તડપાતી હય દીલ મેરા વોપુર્કત હય મુહમ્મદ કી
મદીને સે જખ આતી હય તો ઇતના પુછ લેતા હું
સખા જલ્દી ખતા કયસી તખીઅત હય મુહમ્મદ કી
ન હમ દોજખ મેં જાયેંગે ન હમ જન્નત મેં જાયેંગે
ખડે દેખા કરેંગે હર્શ મેં સૂરત મુહમ્મદ કી
ગુનહગારો દરે જન્નત પૈ રિદવાં જખકી રોકેમા
યે હોગા હુકમ જાનેદો યે ઉમ્મત હય મુહમ્મદ કી
ફનાકે વકત જિસદમ નશ્તરે ઉલફતને દિલ્લીરા
તો નિકલી શૌક મેં દુખી હુધ અસરત મુહમ્મદ કી
મુઝી કેા એ ફિશારે કલ્લ સદમે દે અજાયત દે
જરા દિલ કેા ખચાના ઇસમેં હય હસરત મુહમ્મદ કી

કમલી

મુહમ્મદ કી અલ્લાહ વાલી કમલિયા

નથી સિરે વહેદત સે ખાલી કમલિયા

ઘટા કો બી એક બાર આજાયે ગયરત
 જો દેખે મુહમ્મદ કી કાલી કમલિયા
 ન ઇશ્કે શહેદી મેં ભાયા ફુશાલા
 ફકીરોને અપની સંભાલી કમલિયા
 હુયે મસ્ત સખ દેખ કર કમલી વાલે
 નખી ને જો કાંધે પે કાલી કમલિયા
 મુકામે અદખ જાન કર હર ગદાને
 દરે શાહે દીં પર બિછાલી કમલિયા
 યે હય રોજે મહશર પતા મુસ્તફા કા
 પડી હોગી કાંધે પે કાલી કમલિયા

સેહરા

મુખારિક વો મિલા હય જિનકો ખિસ્મિલ્લાહકા સેહરા
 વો ઉંચા સર હય જિસપર હય ફના ફિલ્લાહકા સેહરા
 મુખારિક બાદ યે સેહરા શરીયે રોજે મહશર કો
 બંધાયા જિસને ઉમ્મત કો અતી ઉલ્લાહ કા સેહરા
 શરફ એસા નખુવ્યત કા મુહમ્મદ કો દિયા હક ને
 કિ બેજ ગુંધ કર સન્ન્યા કલામુલ્લાહ કા સેહરા
 અબજબ આન્દાજ સે આયેગે મહશર મેં ગુલામ ઉનકે
 સરોં પર તાજ રૌશન ચોર અતી ઉલ્લાહકા સેહરા
 બંધાયા ખાનયે કાબે કી ખાતિર હક તઆલા ને
 જખી હુદ્દા કે સરપર ખલી લુદ્દાહ કા સેહરા
 ખલી લુદ્દાહ કલી મુદ્દાહ સરી ઉદ્દાહ કે સેહરાં મેં
 પસંદ આયા હય ખાલિક કો રસુ લુદ્દાહ કા સેહરા

મહામ્મદ કી મહાબત કે સખખ ઉનકે ગુલામોં કો
ખુદા ને ખુદ દિયા હય કુમ બે ધબ નિલાહકા સેહરા
મિલેગા અય સુલેહ અય રોજે મશહર મેં તુમહેં હક સે
અમકતા જગમગાતા તાજે સ્વલ્લાહ કા સેહરા

કસીદહ પીરાનખીર દસ્તગીર કી શાન મેં.

જખ તુમહેરે સરન મેં આન પડી યા અબ્દુલ કાદર જલ્લાની
મોરી બિગડી તુમહારે બનાયે બને યા અબ્દુલ કાદર જલ્લાની
તોરે દસ બિના મોરે પ્યારે પિયા તલપત હય જિયા ફાટત હય હિયા
કુકત હું નિસ દિન કાયલ સાં યા અબ્દુલ કાદર જલ્લાની
કહું બેઠન કો મોરે દોર નહીં તોરે દાર સિવા દર ઓર નહીં.
કૃપા કી નજર અખ હો મુઝ પર યા અબ્દુલ કાદર જલ્લાની
બિલા હો તુમહારી બિકારિન હું મેં પ્રખ હું તુમ રાજન હો
તુમ દાતા હો ઓર મહઃ ધની યા અબ્દુલ કાદર જલ્લાની
બિખરે મોરે કેસ સુંદર છુટી ખિંદિયા ટુટી ચુરિયાં પુટી
તુમ બિન જુબના કી બહાર ગમ યા અબ્દુલ કાદર જલ્લાની
સુખ બેદમ કી મહારાજ રહે મોરે લાય ગહે કી લાજ રહે
કહલાવત હું ચેરી તુમહારી યા અબ્દુલ કાદર જલ્લાની

કસીદા.

રખે મહબુબ સુબહાની કે સદકે
મેં ઇસ તસ્વીરે નૂરાની કે સદકે
શહે ઇકલીમે મર્ફાની કે સદકે
જનાબે ગૌસ સમદાની કે સદકે
સુર્ષ નુદીન અબમેરી કે કુરખાન

મુઠી ઉઢીન જલ્લાની કે સદકે
બના હય સીના ગુલજરે ખલીલી
મેં અપને દર્દે પિન હાની કે સદકે
તસદદુકે નવ જવાનોં પર જમાના
મય અપને પીર લાસાની કે સદકે
બહારે ખોસ્તાને મુસ્તકાઈ
ગુલે ગુલજર યજ્ઞદાની કે સદકે
ફિદા બેદમ અલી કે લાડલોં પર
રસલલાહ કે જાની સીદીકે કે સદકે

કલામ મીર અહમદી અજમેરી.

કરતા હય ચર્ખ બેદદ બેદદ ગોસે આજમ
ફર્યાદ ગોસે આજમ ફર્યાદ ગોસે આજમ
સુનિયે ગમે અલમ કી ર દાદ ગોસે આજમ
બુલવાયે ખુદારા બુગદાદ ગોસે આજમ
યહ મેરા કસે વીરાં એહ મેરે દિલ કી ખસ્તી
હય ધરય સે તુમ્હારે આખાદ ગોસે આજમ
ઘેરા હય મુશકિલોં ને તાકા હય દુશ્મનોં ને
મમદાદ ગોસે આજમ મમદાદ ગોસે આજમ
હો જાયે ગર મનાયત હો જાયે ગર તવજ્જોહ
હો જાઉં કંદે ગમ સે આજાદ ગોસે આજમ
આજાયે મેરે દિલ મેં ખિંચ કર તુમ્હારા રોજ
બન જાયે મેરા સીના બગદાદ ગોસે આજમ
દિન રાત કર રહે હય હિરસો હવા કે ઝોકે

‘મીર’ હજી કી મિટી બખાઈ ગોસે આજમ

ગજલ

નાર મેં તુર જલવા તુમા હો ગયા
 થા જો દોજખ ચમન ખુદ કા હોગયા
 એક કી ખાલ મુલ્તાં મેં ખેંચી ગઇ
 એક કલ્થર મેં હક પર ફિદા હો ગયા
 એક દેહલી મેં જાકર નિજમી બના
 એક ગંજે શકર બા ખુદા હો ગયા
 એક કા જુરમ કીડોં ને ચલની કિયા
 એક આરે સે ચિર કર ફના હો ગયા
 એક દારે શરીઅત પે ખેંચા ગયા
 એક કા તેગ સે સર ખુદા હો ગયા
 એક અરશેખરી પર ખુદા સે મિલા
 એક કા તુર પર સીમના હો ગયા
 એક કલન્દર હુઆ એક ખવાન કુતુબ
 એક કો મર્તબા ગોસ કા હો ગયા
 એક લેલા કે રામ મેં હુઆ મુખતિલા
 એક શીરીં કે ગમ મેં ફના હો ગયા
 જો ન દેખા થા હક ને વો દિખલા દિયા
 એક વયદા હુઆ એક ફના હો ગયા
 એક કે હલક તિરના પે ખંજર ચલા
 એક કા જલર સે ખાતમા હો ગયા

કસીદહ ખવાળ ગરીબનવાળ કી શાન મેં

નુરે નિગાહે મુસ્તફા મેરી તરફ બી દેખા
 શમા જમાલે કિમિયા મેરી તરફ બી દેખના
 ખવાળયે ખવાળમાં તુછ હામિયે બેકસાં તુછ
 મહંમે જખમે લાદવા મેરી તરફ બી દેખના
 આયા હું યા હુજુર મેં દરપે તમ્હારે દુર સે
 રાહતે જાન મુસ્તફા મેરી તરફ બી દેખના
 આંખકે ચરમે લુત્ફ ને લાખોં વલી બનાદિયે
 સર્વે ઓલિયા જરા મેરી તરફ બી દેખના
 બેઠા હુય મેં બી મુન્તજર “મીર” કી તરફ દીઠકા
 ખિજ રહે ખુદા તુમા મેરી તરફ બી દેખના

મુનાબત

મોમિનો ઇજ્જતે ઇલતિમ કે સાથ, અબ હુઆ કે લિયે ઉઠાઓ હાથ
 એ ખુદા સદકા કિયરિયાઇ કા. સદકા ઉસ નુરે મુસ્તફાઇ કા
 સીધા રસ્તા ચલાઇયો હમ કો, પેચો ખમ સે બચાઇયો હમ કો
 મરતે હમ ગેઅ સે મદદ કીજો, સાથ ઈમાન કે ઉઠા લીજો
 જખ હમે વાપસીં હો યા અલ્લાહ, લખપે હો લાઇલાહ મલ્લલ્લાહ
 દીનોં દુનિયાં મેં આગર દીજો, દોનોં આલ મેં સુખ ૩ કીજો
 કીના ઘો મોમિનોં કે સીને સે, સીને હો જયેં પાક કીને સે
 સખકો એક રાહે હક દિખા ચારખ, દુર કર ઇજ્જતિલાફે બેજ સખ
 દીન હો દીન એહમદી કુલ કા, હો તરીકા મુહમ્મદી કુલ કા
 નરહે કાઇ ખસ્તા દિલ ગમગીન સખકી પુરી મુરાદેં હો આમીન
 તમામ શુદ.

શાને મહેબુબ.

અય મોમીએ સુનો તુમે મરના ઝર હય,
 પડતે રહો નમાઝ યેહ કાલે હુઝુર હય.
 પડતે હો ગર નમાઝ તો ચેહરેપે નુર હય,
 પડતે નહી નમાઝ તો અપની કરુર હય.
 અપને કીયેકી જલ્દ સજ આપ પાવોગે,
 અય બે નમાઝીયો સીધે જહન્નતમે જાઓગે.
 રોઝે જઝાન્ને તખ્તેપે બચડોગા કિશ્મીયા,
 એર બે નમાઝીયોકા ખડા હોગા એક પરા,
 પુછેગા મેરા ફર્જ બી તુમેને અદા કીયા,
 ઉસ વકત કયા કહોગે તુમ આયગી હયા.
 શરો હયાસે ઉસ ધડી સરકો ઝુકાવોગે.
 જન્નત તો કયા મીલેગી જહન્નતમે જાઓગે.
 તોઆ રો ખુદાસે નમાઝે પડા કરો,
 દુનીયા કા મસ્જદોમે, ન તુમ તઝકીરા કરો,
 ફર્જ ખુદાકો મોમીનો દિલસે અદા કરો.
 મકરો ફરેખ જુદસે હરદમ બચા કરો.
 મસજદ ખુદાકા ધર હય ખ્યાદતકા કામ હય,
 દુનીયાંકી ખાત કરના તો મુલતક હરામ હય.
 જુમઆકી તો નમાઝ કા આલા સવાબ હય.
 જુમઆકા દિન ખુદાને રખા લાજવાબ હય

પડતે ચલો દરદ હો ફુના સવાળ હય,
 ઝોર બે નમાઝીયોંપે ખુદાકા અતાળ હય.
 સુનકર અઝાં જુમેકી જો મસજીદમે જાઓગા,
 અપના નમાઝ થોંમે વો રતબા બઝાઓગા,
 પડતા હય જો નમાઝ જમાઅતકે સર ખસર
 તૈયાર કર રહા હય વો જન્નતમે અપના ધર.
 બખશાઓંજે ખુદાસે ઉસે શાહે બહેરા બર,
 મુસ્લિમ ઝોર જુખારીમે લીખખી હય યે બબર,
 જો તારીકુસ્સલાત હુવા નાસ હો ગયા,
 જીસને પડી નમાઝ વોહી પાશ હો ગયા.
 પડતે રહો નમાઝ કે બહેતર ચેહ કામ હય,
 દીને રસુલે પાકકા ઇસશે કયામ હય.
 મત ખાવ સુદ સુદકા ખાતા હરામ હય,
 ચેહી દુઆ ખુદાસે મેરી મુખો શામ હય.
 પાખંડ જો નમાઝકો કરદો નમાઝકો,
 ઝોર ગુર ઉતકે દિલમે તો બરદો નમાઝકો.
 નારાજ અગતી ખીવીરો રહે તે હો દર ધડી,
 કહેતે હો ઠામ ધંધેપે ઉસકો કડી કડી.
 ઉસકોબી કુછ નમાઝ રીખાઓં ડોહ ગડી.
 તુમસે નીકાહ કરકે મુસીબત મે હય પડી.
 દેખો નમાઝ પડના ન ઉસકો રીખાઓંજે,
 ખીવી કે સાથ તુમબી જહનમમે જાઓંજે.
 અય મોમીનો નમાઝકો કરના નતુમ કઝા

કુરઆન મે હય સાદુ યેહ કહેતા હય કીખીયા.
 તલકીન મર્ગ કે લીએ કાશી હય યેહ દવા
 અંધેરી કબ્રમેલી યેહ બનખેએગી દીયા
 મરને કે બાદ હથમે દુલા: બનાએગી
 શહેરા ન જાતકા યેહી સરપર બંદાએગી.
 સીમે લઈને સરકો જો તનસે બુદા કીયા,
 ઉસદમ સરે હુસેનયા સીજદેમે ઝુક રહા
 હમ આરીયો કે વાસ્તે કયા કયા ન દુ:ખ સહા,
 હક્કી રજાપે અપના વંહી ધર લુટા દીયા.
 દેખો યેહ અવસી પીયારી છમાદત નમાજ હય,
 ભુલે ન દામે કતલ વો ન્યામત નમાજ હય,
 જો કુછ કે મરતબા થા બતાયા નમાજકા,
 હોવેગા સરપે હથમે સાયા નમાજકા.
 મજબુત પકડો હાથસે પાયા નમાજકા,
 યેહ મરતબા ખુદાને બનાયા નમાજકા,
 પડશે નમાજ દીક્ષસે તો હોખએગે વક્તી,
 ખીલખએગી શીર આપ કે દિલકી કલી કલી.
 તો શીક દે બશીર કે અય મેરે કીખીયા,
 કરતા રહુ નમાજકી તખ્લિગ જખખ.
 કરેહો તુમ અપની જાનકો ઇસ્લામ પર શીદા,
 અય જો નામાઝીયો તુમસે કહેતા હું બરમલા
 દંકા હય દીનકા યેહ બખને કે વાસ્તે
 પડશે નમાજ ખુદમે જાનેકે વાસ્તે

તમામ શુદ્ધ

ઉદ્ધુ જળાન ગુજરાતી હર્ષમે કાળીલ દીદ નોવેલ મેહબુબએ શામ.

અરબીકે એક દશકીયા ઓર અદબી નોવેલકા ઉદ્ધુ તરબુમા
જીસમેં ઇસ્કો મોહબબતકે લતીફ જજબાત નિહાયત ખુબીસે
દીખાયે ગયે હંચ ઓર બદકાર લોગોંકી તારીક જન્દગી ઓર
શરારતોંકા ખાકા ખીંચા ગયા હય. કીંમત દસ આને પો. જુદા.

નોવેલ કાતીલકા કાતીલ.

જીસમેં ચંદ લોગોંકા જઅલી નોટ બનાના, ઉનકે દરમ્યાન
આપસમેં ના-ઠતેકાકી હોના, એક શખસકા પોલીસકો ખબર
કરના. ઉસકો દુસરે શખસકા કલ કરના, ઓર કાતીલકો તીસરે
શખસકા મારના કાતીલકે કાતીલકી તઅજબુબ અંગેજ અધ્યા-
રીયાં ઓર ઉસકા પોલીસકો ઘોડેમેં ડાલના. પોલીસકા અસલ
રાજ દરીયાફત કરના ઓર ઉસકો ગીરફતાર કરનેકી કોશીશ
કરના નીહાયત ઉમદા પયરાયેમે ખાસ લખનઉકી જબાનમેં
વજ્હેત ઓર ખુશ અસલુખીકે સાથ દીખાયા ગયા હય.

કીંમત દસ આને પોસ્ટેજ જુદા.

નોવેલ અમેરીકન ડાકુ.

જીસમેં એક ચાલાક ડાકુકા અમેરીકાકી પોલીસકો મુતઅદદ
બારા ઘોડા દેના ગીરફતાર હોનેકે બાઅદ જેલસે ફરાર હોના
ઈમલંડમે આકર એક નવાબકી લડકીકો ઉઠાકર સ્કોટલેન્ડકે
પહાડોમે લે જના ઓર ઉસકે વાલીદસે રૂપીયાકા મુતાલેખા
કરના બહાદુર આશીકકા સુરાગ રસાની કરના ઉસી જદ્દો
જહદમેં ખુદ બી ડાકુકે કબજેમેં આ જના તરહ તરહકે મઝાલીમ
બરદાસ્ત કરના આખેરલ અમર ડાકુકા ગીરફતાર હો જના ઓર
મજબએ મૌત પાના. નીહાયત દીલકશ પયરાયેમે લીખા ગયા હય
જે દેખનેસે તઅલ્લુ રખતા હય. કિંમત દસ આને.

ધન્ટેખાબે દાગ ઉર્ફે દિવાને દાગ.

યેહ દીવાન હિસ શાએરે જવેદાંકા હય કે અસકો હિન્દુસ્તાંકે
લોખોને પુતીએ હિન્દકા ખિતાબ દીયા હય, ઓર તમામ હિન્દુસ્તાંકે
શોઅરા ઉનકો માનતે હંચ ઓર ઉનકે કલામકો બહોત પસંદ કરતે
હંચ મુકમ્મીલ એકસો અઠાઇસ સફેદકી કીતાબ હય કીમત આઠ
આના અલાવા મેહસુલ.

અમીર ઓર દાગકે સવાલો જવાબ.

યેહ વોહ કીતાબ હય જે અખતક ગુજરાતીમેં મીલના
ફુજવાર થા જે બહી મેહનત ઓર જાંશીશાં નીસે છપવાકર તૈયાર
કીયા હય કીમત ત્રીન આના. અલાવા મેહસુલ—

દીવાને અકબર ઉર્ફે ધન્ટેખાબે અકબર અલહાબાદી—જજ

યેહ વોહ નાયબ ઓર જે બહા કલામકા દીવાન હય કે અસકે
પડહને કે લીએ હર પડહા લીખ્ખા આદમી ખેચેન થા ઇસ લીએ—
નિહાયત ખુબીકે સાથ શાએ કીયા ગયા હય કીમત આઠ આના
અલાવા મેહસુલ.

દીવાને શાયક ઉર્ફે ધન્ટેખાબે શાયક.

યેહ નઅતીઆ કલામક દીવાન હય હઝરત શાયક કે સર્વ
જજખાતકા આઇના હય ઇસકા હર હર શાએર ઇસ્કો મહોબ્બતકા
દફતર ઓર દીલ દર્દ અશનાકે લીએ તીરો નશતર હય કીમત આઠ
આને. અલાવા મેહસુલ.

મિલનેકા પતા—હુસેન મીરઝાં ખુકસેલર.

ફાકલેન્ડ રોડ, મુંબઇ નં. ૪.

નોવેલ તફાને જીંદગી.

હયરત અંગેજ વાકેઆતકા મજમુઆ બુઘલવસી ઓર આશે-કીકે મુકાબલે, દીલ હીલા દેનેવાલે મુનાજરે રકીય રસીયાહકી ખોશ-નાક ચલે, ખુની મારકે એક નાજનીકા ઇસ્તકલાલ. કીંમત આઠ આને પોસ્ટેજ જુદા.

નોવેલ ઉઠતી જવાની.

શબે વરલ ઉનકી આંખોમે હયા કુછ ઓર કહેતી હય
મગર ઉઠતી જવાનીકી અદા કુછ ઓર કહેતી હય
યેહ વોહ લાસાની નોવેલ હય જીસમે એક બાઅસમત ખાતુન
અપની મોહબત કી અજીબ વ ગરીબ સર ગુજસ્ત અપની હી
ભેલી લાલી જબાન મય ખયાન કરતી હય કીંમત બારા આને
પોસ્ટેજ જુદા.

નોવેલ હસીન નાજનીન.

એક ખાસ અખલાકી નોવેલ જીસમે હુરન વ ઇસ્કકે જબબાત
વસ્લ વ હીજકી નરમી સખમી એક હિંદ ખાતુન ઓર મુસલમાન
નવજવાનકી મોહબતકે સચ્ચે વાકેઆત. દોનોંકી મુસીબતેં ડાકુઓકે
ગીરો હમેગીરફતાર હોના ઓર હીરોકી તદખીરસે રેહાઇ પાના હીરાયનકા
બતયબે ખાતિર મુસલમાન હોકર બ કાયદા શાદી હોના, દીલચરખ
ફસાના. કીંમત આઠ આના પોસ્ટેજ જુદા.

મીલનેકા પતા

હુસેન મીરઝા બુકસેલર ઓર પબલીશર.

ફાકલેન રોડ, મુંબઇ નં. ૪.

શહીદે કરબલા.

શહાદતકી ઉર્દુ કિતાબોં પરસે ઇન્તખાઅ કરકે તમામ વાકે આતે શહાદત અયરી ફત્તા હતસે ખ્યાન કીયે હંચ કે પઢને વાલોં કે સામને ગોયા કરબલા કે જંગકા હુ બ હુ નકશા ખીયા જતા હય ઓર મીકે બ મો કે નૌહે ઓર મરસીખે હોનેસે કિતાબ કી શાન ઓરબી દો ખાલા હોગહ હય કીમત સીરક ૦-૬-૦આને

બા વફા કાતીલ ઉર્દુ શાને ઈસલામ.

અસલી મુકમ્મીલ ડ્રામા

જુસ્મેં યસુફી બાદશાહ ટાવર કા ઇસ્લામી બાદશાહ રશીક આલમસે ખીરાજ કે આલાવા તીન સૌ કુંવારી લડકીયાં તલબ કરના રશીક આલમ કા ઇનકાર કરના ઓર વજીરે જંગ મરગુબકો યુવાકર જંગકા હુકમ દેના ઓર કીલ્લ એ હોમ પર હમલા કરના શાહ ટાવરકા શીકરત ખાકર ફરાર હોના બાદ મેં અપની લડકી લાલા કેા યુવાકર મરગુબકો અપને હુરન કે જલમેં ફસાનેકા હુકમ દેના લાલાકા મરગુબ કેા અપને દામેં ઇશક મેં ફસાકર ગીરફતાર કરના ઓર મરગુબકા સમ્યા ઇશક લાલાકે દીલ પર ગલિબ હોના લાલાકા મરગુબકો મૌતકે સીકંજે સે બચાના કિમત આઠ આના.

મીલાદે અકબર અસલી.

યે મોલુદ શરીફકી કિતાબ હૈ મોલુદ શરીફકા પઢના ઓર સુન્ના બહોત સવાબ ઓર દોનો જહાનકી નેક બખ્તીકા

સખળ છે. ઇસમેં દોઝહાંકે સરદાર આકાએ નામદાર ફખરે મવજુ-
દાત હજરત જનાબ મોહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લલ્લાહો અલય્હ વ
સલ્લમકા ઝિકરે ખયર છે. આપકી પેદાઇશ મેઅરાજ વફાત મેન્જે-
આત. ઓર કયામત કે હિસાબ કિતાબ વ શફા-અતકા ખયાન
બહોત આસાન અખાનમેં લીખા છે ઝુરર મંગાકર શરફ હાસીલ
કીજીયે કીમત છે આને.

કસુ સુલ અમ્બીયા બડી

ઇસ કીતાબમેં હજરત આદમ (અલ૦) સે લેકર દો ઝહાંકે
સરદાર હજરત જનાબ મોહમ્મદુર રસુલુલ્લાહ (સલ) તક બહોતસે
પેગમ્બરોકે હાલત લીખે હેં કુરાન શરીફકમે જીને પેગમ્બરોકે હાલત
હેં ઓર ઉનકી શાન મુખારકમે જીતની મુરતેં ઉતરી હેં ઉન
સખકી યે તફસીર હેં કલામે પાકમે ઇન્કે “ અહ-સનુલ-કસક ”
અલ્લાહપાકને ફરમાયા હે ઇસે યે બાત સાખીત હુક કે પેગમ્બરોકે
કીસ્સે પડના મુસલમાન બાઇયોંકે, લીખે બહોત મુશીફ ઓર બેહદ
ઝુરરી હેં ગોયા ઇસ કીતાબકા પઢના બાઇસે બરકત ઓર મુજબે
સઆદત હે ઉમ્દા છપાઇ હય કીમત સીફ એક રૂપીઆ
આઠ આના.

હદીયતુલ મુસ્લેમીન બડી

ઇસ કિતાબમેં, નમાઝ રોઝા, વજુ ગુસુલ વગયરાકે ઝુરરી
મસાઇલ ઓર ઉસકી નિયતેં, ઓર પાવ સિપોરકી મુરતેં હંચ
ઓર દોઆએ વગયરા બહોતસી ચીજેં હંચ કિમત ૮ આને.

જોહરે ઈસ્લામ નાટક.

ઇસ ડ્રામેમે દીન ઇસ્લામ કી જીતી જગતી તસ્વીર ખીંચી હૈ વાહ દેખનેસે તઅલ્લુક રખતા હૈ યાને ઇસ્લામી સિદ્ધાકત્ત કા નમુના હૈ ખુદાઇ પૈસલા હકકી ફતેહ બાતીનકી શિકસ્ત વગથરા કિંમત આઠં આને.

કિસ્સા છબીલી ભટયારી.

એક શાહમદેકા ભટયારીસે ધરક હોના ઔર રફતે રફતે ઉસ પર અપના હાથ સાફ કરના ભટયારીકે ચરીત્ર કાખીયે દીદ હે યે કીતાબકે પદનેસે સ્ત્રી ચરીત્ર માલુમ હોખતે હેં કીંમત દો આને.

આદમ રીલ હદીસ.

યે હદીસ શરીફકી બહોત ઉમદા કિતાબ હે ઇસમે બારા બાબ હે હરેક બાબમે નરીહત કે વો મોતી વિખેરે હેં કે જીરને ઇસ્મેસે ચંદ યા સખ મોતી ચુન લિયે તો સમજલો કે ઉસકા દુન્યા ઔર દીન દોનો મેં ખેડા પાર હય ઔર કયું ન હો. સુખહાન અલ્લાહ જીસને હદીસ શરીફ પર અમલ કર લીયા ઔર ઉસકે હુકમ એહ-કામ બખલાનેકી કોશીશ કી વો ચકિનન નેક બખતોમેં શુમાર કિયા જયગા હર મુસલમાનકો આહીએ કે યે કિતાબ મંગવાકર પડે ઔર ઉસપર અમલ કરેં છપાઇ સાફ કાગજ ઉમદા હય કિંમત બારાં આને

હુસેન મીરઝાં બુકસેલર

ફાકલેન્ડ રોડ—મુંબાઇ નં. ૪

પુશ નસીબ કાતિલ

એક મકકર કાતિલની ચાલખાજીયાં, ચાલાક ખુની મુજરિમ કે વાકેઆત, મકકાર દોસ્તની મજ્જાના તદ્દખીરે, હમ સુરતીકા રાજ બસુસકી કારરવાઈ ઓર કાતિલકા ગિરફતાર હોકર અદાલતસે ખાલ ખાલ ખચના એતેરાકે જુર્મ કરકે ગાયબ હો જાના, વગેરાહ. કિંમત છે આને પોસ્ટેજ જુદા.

દિલેર આશિક—જસમે હુસ્નો ઇશકકે ફોદુ, હરીફોંકી બઅલસાજ વ અયયારી નિહાયત હુસ્નો ખુખીકે સાથ દીલખાઈ ગઈ હય, નિહાયત દિલચરપ ઓર કાખીલ દીદ હય.

કીંમત આઠ આને (અલાવા મેહસુલ)

તવેલેફી ખલા ખંદરકે સર—એક દીલચરપ ખા મજાક જરીફાના નાવેલ જરકા હર એક કુશતે જરીફાના હય.

કીંમત ત્રીન આને (અલાવા મેહસુલ)

ફરેખે હુસ્ન—યાઅને નરસીંગદે ઓર મોહેનાકે સઅ્યા સરકક ફોદુ.

કીંમત છે આને (અલાવા મેહસુલ)

હુસેન મીરઝા ખુકસેલર

મુખાઈ નં. ૪.

પુરાના ચંડુલ

રંજીત દીલોં કે ખુશ કરને વાલા રોતોંકો હસાને વાલા અ-
છુતા ઓર દીલ ફરેખ નાવીલ હય. કિંમત દશ આને અલવા મહસુલ

કિસ્સા લયલા મજનુ.

લયલા ઓર મજનુકા દુન્યામેં એક અયસા સમ્યા ઇશક હુવા હય
કે કયામત તકે ઇન્કા નામ રહેગા લયલા ઓર મજનું દોનોકા એક
મદરસેમેં પઢને જના ઓર વહીંસે ઇશકકી આગકા લગના ઓર
રક્તે રક્તે મજનુકા બે ખુદ હો જના. કિંમત ત્રીન આને.

મકતુઆતે મોહુખત—યાને આશકાના ખત કિતાબત
ઇસમેં લખરતે ઇશકકે વો કરતુત દીખાય ગય હંચ કે પઢનેવાલે બેચેન
હો જતે હય કિતાબ કયા હય ગોયા આશીક માશુકકા પોશીદા
રાઝ હય, , એક આશીક અપને માશુકકો ખત લિખતા હય ઓર
અપને ઇશકકો ઝાલિર કરતા હય. ઉરકે જવાબમેં માશુક કયા નાઝ
નખરે લટકે ચટકે કરતી હય વો ખાસ પઢને કે કાબીલ હય, ઓર
એક એક શરોર તો અયસે લા જવાબ ઇશકમેં કુબે હુવે લિખતી
હય કે પઢતેહી દીલ ફડક જતતા હય ઓર ટાઈટલપર અયસી
ખુશસુરત નાઝબીનકા ફેરુ હય કે દેખતેહી જનાયકો કેરીયત પેદા
હો જાયગી કિંમત ચાર આના.

અવરત હલ્લા—જવાન ઓરતું કે ચરીત તો દુન્યામેં મશહુર
હેં મગર છુદી ઓરતું કે ચરીતર શાયદ કોઇ નહીં જાતના ઇસ
કિતાબમેં એક છુદી કે ચરીતર ઓર ઉસકી ફરેખ બાઝીયાં લીખી
હેં બે પઢને પઢતે ખુબ દસી આતી હેં ઓર અકલ બઢતી હેં
કિંમત ત્રીન આને. મીલનેકા પતા

હુસેન મિરઝા-ખુકસેલર.

ફાકલેન્ડ રોડ—મુબઇ નં. ૪

પંજસુરા મએ અસનાદ

ખુશ ખમરી હો ઉન લોગોકો જે કલામે ધલાહી પદનેકા
શવક રખતે હંય ધરમે સુરયાસીન, સુરે રહમાન, સુરેવાકેઆ,
સુરેમુલક સુરે મુઝમ્મીલ, સુરેનખા, ઓર અસ્માહિલ હુસ્ના મએફઝાએલ
ઓર અસ્માએ રસુલે કરીમ સલ૦ મએ ફઝાએલ દરજ હંય
તખ્તી છોટી જેખમે રહ સકતી હંય જુલ્દ બંધી હુધ હમ
કીમત રૂ. ૦—૬—૦

તાલીમુલ ઇમાન—ઇસ લાજવાખ ઓર જે મીસ્લ
કીતાબમે તમામ શીકહકે મસાઇલ સવાલો જવાબમે દરજ હંય,
શીકહકી બહી બહી મુસતનદ કિતાબું કે હવાલું કે સાથ તમામ
કોસમકે મસાએલ ધરમે લીખે હંય. કોઇ મસઅલા અયસા નહી
કે જરકા હલ ધરમે ન હો મોલવી સાહેબને દરયાકો કુઝમે જર
દીયા હય. એક કિતાબ મંગવાકર આપ અપને પાસ રખીએ કીસી
મોલવી સાહેબસે કોઇ મસઅલા દરયાફત કરનેકી આ પકો હાજત
ન રહેગી બલકે હજમફેકો આપ ફાયદા પહોંચાઇગે ઓર બડા કારે
એર હોગો ઉર્દુ ઝખાન ગુજરાતી હલરકુંમે કીમત રૂ. ૦—૪—૦

મીલને કા પતા

હુસેન મીરઝા બુકસેલર

ફાકલેન્ડરોડ મુંબઇ નં. ૪

નાટક મય ગાયન જખાની

નુરે ધસ્લામ	૦—૮—૦	શાને ધસ્લામ	૦—૮—૦
જેહરે ધસ્લામ	૦—૮—૦	હશીને કાતીલ	૦—૮—૦
દાગે હસરત	૦—૬—૦	હુરે અરબ	૦—૬—૦
બાપકા કાતીલ	૦—૬—૦	ધન્દર સલા	૦—૩—૦
તારા ખુરશીદ	૦—૩—૦	શ્રીમતી મંજરી	૦—૮—૦
ખુતી શેરની	૦—૮—૦	ખુબસુરત બલા	૦—૮—૦
સયદે હવસ	૦—૬—૦	ધન્તેકામ	૦—૬—૦
દોરંગી દુનીયાં	૦—૬—૦	ખુતે નાકાંક	૦—૬—૦
ખવાબે હસતી	૦—૬—૦	સુરેદ ખુન	૦—૬—૦
જહેરી સાંપ	૦—૬—૦	સુનેહરી ખન્જર	૦—૬—૦
ધુપ—છાંવ	૦—૬—૦	મદન વસંત	૦—૬—૦
નયરંગે નાજ	૦—૬—૦	હસીરે હીરસ	૦—૬—૦
જંજીરે ગોહર	૦—૬—૦	અપની યા ધરધ	૦—૮—૦
મોહહખ્ખતકા ઝુલ	૦—૬—૦	રામલીલા	૦—૬—૦
ગુણસુંદરી	૦—૬—૦	દુસમને ઇમાન	૦—૮—૦
દીનદાર દીના	૦—૮—૦	ગાઝસલાઓદીન	૦—૬—૦
તસવીરે રહમત	૦—૬—૦	તરાબુએ આમાલ	૦—૬—૦
જક્ષાદ આશીક	૦—૬—૦	સુનેહરી ફરેખ	૦—૬—૦
ખાનદાને હામાન	૦—૬—૦	જંઝેતરાખલસ	૦—૬—૦
દરદે જીગર	૦—૬—૦	મકતુઆ તે મોહખ્ખત	૦—૬—૦
ચલતા પુર્ખ	૦—૮—૦	ગુલસને આફત	૦—૬—૦
વાસો ખતે અમાન	૦—૬—૦	નુરજહાન	૦—૬—૦

* દીની કીતાબે, *

જંગનામા ઇમામ ટુસેનકા	૦—૧૨—૦
જંગનામા મોહંમદ હતીફકા	૧—૦—૦
જંગનામા હજરત અલી	૦—૬—૦
રોજે તુશોદાહદાયને દસમખલીસ	૧—૦—૦
જંગનામા જૈતુનકા	૦—૪—૦
મુખ્હો સીતારા	૦—૮—૦
આદમ શીલ હદીસ	૮—૧૨—૦
મોહુદ શાને ખુદા	૦—૬—૦
તાલીમુલ હમાન	૦—૪—૦
મોહુદ રિવાયત ખીસમીક્ષા	૦—૨—૦
રાહતુલ કુલુખ	૦—૪—૦
હદીયેતુલ મુસલમીન	૦—૮—૦
કરામાતે મહેબુબે મુખ્હાની	૦—૨—૦
ગુલસને ખગદાદ	૮—૨—૦
હુજ્જેતુલ દસલામ	૮—૨—૦
મજમુએ મુનાઝત	૦—૨—૦
સખાવતનામા	૦—૨—૦
શહાદત નામા	૦—૨—૦
સકરાતનામા	૦—૨—૦
તુર નામા	૦—૨—૦
વફાતનામા	૦—૨—૦

ગીલનેકા પગા—

હુસેનમિરઝા બુકસેલર.

ફાકલેન્ડ રોડ—મુબઇ નં. ૪

हाफेजुल इमलाम ०-६-०	मिलादे अफ़्जर ०
शाने अहमदी याने मीलादे मोहम्मदी	०-३-
गुलशने मदीना ०-५-०	गुलजारे जन्नत ०-६-
हुज्जतुल इस्लाम याने इस्लामके सवाल जवाब ०	
जोगी नामा-सवाल जवाब	०-४-
कुरान शरीफ का पहेला सीपारा	०--०.
मंतीयोंका हार याने सुएरोंकी बढ़ार	०--४.
सखावत नामा और मोजीजा हिरनी	०--२--०
सकरात नामा और मौत नामा	०--२--०
शहादत नामा इमाम हुमेन का	०--२--०
नुरनामा ०-२-- पन्सुरा	०--२--०
सुबोका सीतारा ०-८-०	किस्मा शाहेरूम ०--२--०
कब्बालकी महेफील ०--३	जौहरे महेफील ०--३--०
महेफीले कब्बाली ०--३--०	जहेरे इश्क ०--४--०
दुल्हन नामा ओर फरीयाद नामा	०--२--०
शाने रहेमत ओर शाने कुदरत.	०-२-०

हुसेन मिरजा बुकसेलर, फाकलेन रोड मुंबई ४.

